

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Strasburg, 7 lutego 2024 r.
(OR. en)**

**2022/0100(COD)
LEX 2294**

**PE-CONS 61/1/23
REV 1**

**ENV 1130
CLIMA 479
CODEC 1898**

**ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
W SPRAWIE SUBSTANCJI ZUBOŻAJĄCYCH WARSTWĘ OZONOWĄ
I UCHYLENIA ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1005/2009**

**ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/...**

z dnia 7 lutego 2024 r.

**w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową
i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1005/2009**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 365 z 23.9.2022, s. 50.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 29 stycznia 2024 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach Europejskiego Zielonego Ładu określonego w komunikacie Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. zapoczątkowano nową unijną strategię na rzecz wzrostu, której celem jest przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dobrze prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce. W strategii tej potwierdzono, że ambicją Komisji jest, by do 2050 r. Europa stała się pierwszym kontynentem neutralnym dla klimatu i wolnym od zanieczyszczeń, a celem strategii jest również ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem, przy jednoczesnym zapewnieniu inkluzywnej, uczciwej i sprawiedliwej transformacji, tak by nikt nie został wykluczony. Ponadto Unia zobowiązała się do zapewnienia pełnego wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119³ oraz 8. programu działań w zakresie środowiska ustanowionego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/591⁴, a także do realizacji Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i określonych w niej celów zrównoważonego rozwoju.
- (2) Warstwa ozonowa chroni ludzi i inne żywe istoty przed szkodliwym promieniowaniem ultrafioletowym (UV) emitowanym przez Słońce. Naukowo dowiedziono, że ciągłe emisje substancji zubożających warstwę ozonową powodują znaczną szkodę w warstwie ozonowej, co prowadzi do znaczącego niekorzystnego wpływu na zdrowie ludzkie, ekosystemy i biosferę, a także do poważnych skutków gospodarczych, jeżeli nie zostaną podjęte odpowiednie działania.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

⁴ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/591 z 6 kwietnia 2022 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2030 r. (Dz.U. L 114 z 12.4.2022, s. 22).

- (3) Decyzją Rady 88/540/EWG⁵ Unia stała się stroną Konwencji wiedeńskiej o ochronie warstwy ozonowej⁶ oraz Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową⁷ (zwanego dalej „Protokołem”). Protokół i późniejsze decyzje jego stron stanowią zbiór wiążących w skali światowej środków kontroli mających na celu zwalczanie problemu zubożenia warstwy ozonowej.
- (4) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009⁸ zapewnia między innymi przestrzeganie Protokołu przez Unię. W ocenie tego rozporządzenia Komisja stwierdziła, że ustanowione w nim środki kontroli pozostają co do zasady adekwatne do przewidzianego celu, są skuteczne i znacząco przyczyniają się do odbudowy warstwy ozonowej w stratosferze oraz do ograniczenia ocieplenia klimatu.
- (5) Istnieją wyraźne dowody na zmniejszenie zawartości substancji zubożających warstwę ozonową w atmosferze i na odbudowę ozonu w stratosferze. Niemniej jednak zgodnie z ostatnimi ocenami odbudowa warstwy ozonowej nadal jest bardzo niepewna, a powrót do poziomu stężeń sprzed 1980 r. nie jest przewidywany przed połową XXI wieku. Dlatego zwiększone promieniowanie UV nadal stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia i środowiska. Uniknięcie ryzyka dalszych opóźnień w odbudowie warstwy ozonowej jest nadal zależne od zapewnienia pełnego wdrożenia istniejących obowiązków, od nasilenia działań w odniesieniu do pozostałych źródeł emisji w celu ograniczenia emisji oraz od wprowadzenia niezbędnych środków w celu szybkiego i skutecznego reagowania na wszelkie przyszłe wyzwania.

⁵ Decyzja Rady 88/540/EWG z dnia 14 października 1988 r. dotycząca zawarcia Konwencji wiedeńskiej o ochronie warstwy ozonowej oraz Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 297 z 31.10.1988, s. 8).

⁶ Dz.U. L 297 z 31.10.1988, s. 10.

⁷ Dz.U. L 297 z 31.10.1988, s. 21.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 1).

- (6) Większość substancji zubożających warstwę ozonową ma również wysoki współczynnik globalnego ocieplenia (GWP) i przyczynia się do wzrostu temperatury na naszej planecie. Zważywszy na istotne ustalenia zawarte w sprawozdaniu specjalnym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu z 2021 r., niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić podjęcie wszelkich możliwych starań zmierzających do redukcji emisji substancji zubożających warstwę ozonową. Redukcja emisji przyczynia się do osiągnięcia celu porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) (zwanego dalej „porozumieniem paryskim”)⁹, a mianowicie do ograniczenia wzrostu średniej temperatury globalnej w bieżącym stuleciu do poziomu znacznie niższego niż 2 °C powyżej poziomu przedindustrialnego oraz do podejmowania wysiłków z myślą o ograniczeniu wzrostu temperatury do 1,5 °C.
- (7) Aby lepiej informować o GWP cechującym substancje zubożające warstwę ozonową, należy w niniejszym rozporządzeniu podać oprócz ich potencjału niszczenia ozonu (ODP) również ich odpowiednie GWP.
- (8) W rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 i wcześniejszych aktach prawnych Unii ustanowiono bardziej rygorystyczne środki kontroli niż te wymagane na mocy Protokołu, ustanawiając bardziej restrykcyjne zasady dotyczące przywozu i wywozu.
- (9) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 produkcję i wprowadzanie do obrotu substancji zubożających warstwę ozonową wycofano w odniesieniu do niemal wszystkich zastosowań. Zakazano również wprowadzania do obrotu produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji, z wyjątkiem niektórych przypadków, w których stosowanie takich substancji jest nadal dozwolone. Nawet po wycofaniu substancji zubożających warstwę ozonową – pod pewnymi warunkami – konieczne jest dalsze zezwalanie na wyłączenia dla niektórych zastosowań, w przypadku których rozwiązania alternatywne nie są jeszcze dostępne.

⁹ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

- (10) Produkcja substancji zubożających warstwę ozonową w Unii była wyższa w 2021 r. niż w ciągu poprzednich 10 lat, a w 2021 r. – o 27 % wyższa niż w 2020 r. Według sprawozdania Europejskiej Agencji Środowiska pt. „Ozone-Depleting Substances 2022” [Substancje zubożające warstwę ozonową – 2022 r.] 90 % wzrostu wynika ze stosowania substratów. Stosowanie substratów w 2021 r. wzrosło o 11 % w porównaniu z 2020 r. Chociaż odstępstwo dotyczące substancji zubożających warstwę ozonową stosowanych jako substraty w produkcji chemicznej niektórych towarów, w tym produktów farmaceutycznych, jest uzasadnione niskimi wskaźnikami emisji i brakiem możliwych do wykonania rozwiązań alternatywnych, należy regularnie oceniać dostępność rozwiązań alternatywnych, a także rzeczywiste poziomy emisji z obecnych zastosowań substratów. Komisja powinna, w stosownych przypadkach, przyjmować akty delegowane w celu stworzenia wykazu procesów produkcji chemicznej, w których zakazane jest stosowanie jako substratów substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I. Akty delegowane powinny uwzględniać dostępność możliwych do wykonania pod względem technicznym i ekonomicznym rozwiązań alternatywnych, na podstawie ocen technicznych prowadzonych zgodnie z Protokołem, w szczególności sprawozdań czteroletnich i innych sprawozdań technicznych przygotowywanych przez panele oceniające zgodnie z Protokołem, obejmujących oceny dostępnych rozwiązań alternatywnych wobec obecnych zastosowań substratów i oceny poziomów emisji z obecnych zastosowań substratów, a które to sprawozdania stanowią wystarczającą podstawę do podjęcia decyzji, czy zakazać określonych zastosowań substratów. Jeżeli takie oceny przeprowadzone zgodnie z Protokołem nie są dostępne, Komisja powinna przeprowadzić własną ocenę na podstawie danych technicznych dotyczących obecnych zastosowań substratów, związanych z nimi emisji i ich wpływu na warstwę ozonową i klimat oraz na dostępność możliwych do wykonania pod względem technicznym i ekonomicznym rozwiązań alternatywnych, a także powinna przyjąć, w stosownych przypadkach i na podstawie tej oceny, akt delegowany w celu stworzenia wykazu procesów produkcji chemicznej, w których zakazane jest stosowanie jako substratów substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I. Wykaz ten może być aktualizowany na podstawie wyników sprawozdań czteroletnich przygotowywanych przez panele oceniające na podstawie Protokołu lub na podstawie własnej oceny Komisji.

- (11) Biorąc pod uwagę niewielkie ilości substancji zubożających warstwę ozonową faktycznie stosowane do celów nieodzwrotnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, należy ustanowić proporcjonalny środek kontroli w tym zakresie. Obowiązek rejestracji przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 należy zastąpić wymogiem prowadzenia dokumentacji w celu zapobiegania stosowaniu niezgodnemu z prawem oraz monitorowania rozwoju rozwiązań alternatywnych.
- (12) Wprowadzanie do obrotu i stosowanie halonów powinno być dozwolone wyłącznie w przypadku zastosowań krytycznych, które należy określić z uwzględnieniem dostępności alternatywnych substancji lub technologii oraz rozwoju norm międzynarodowych.
- (13) Ustanowiona na mocy Protokołu Komisja Zamienników Halonów wskazała, że od 2030 r. zapasy halonów niepierwotnych do zastosowań krytycznych mogą być niewystarczające do zaspokojenia potrzeb globalnych. Aby uniknąć konieczności produkcji nowych halonów w celu zaspokojenia przyszłych potrzeb, należy wprowadzić środki służące zwiększeniu dostępności zapasów halonu odzyskanego z urządzeń oraz zapewnić odpowiednie ich monitorowanie.

- (14) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 wyłączenie dotyczące wszystkich zastosowań krytycznych bromku metylu, w tym do celów kwarantanny i przed wysyłką, wygasło w dniu 18 marca 2011 r. Protokół zawiera postanowienia regulujące stosowanie w nagłych przypadkach. Przepisy te nie były dotychczas stosowane w Unii. Jest zatem mało prawdopodobne, aby były potrzebne jakimukolwiek uczestnikowi rynku w Unii. Ponieważ jednak nie można wykluczyć przyszłych sytuacji nadzwyczajnych, a także aby dostosować niniejsze rozporządzenie do Protokołu, należy pozostawić możliwość przyznania odstępstwa w sytuacjach nadzwyczajnych, mianowicie w razie nieprzewidzianego gwałtownego rozprzestrzeniania się szkodników lub chorób, kiedy takie stosowanie w nagłych przypadkach jest dozwolone na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009¹⁰ i (UE) nr 528/2012¹¹. W takim wypadku należy określić środki przyjęte w celu minimalizacji emisji, takie jak stosowanie nieprzepuszczalnych folii przy fumigacji gleby.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

- (15) Coraz większe zaniepokojenie budzi wpływ światowych emisji niektórych nowych substancji zubożających warstwę ozonową, które nie są kontrolowane na podstawie Protokołu, wymienionych w załączniku II, w tym wzrost stężenia dichlorometanu w atmosferze, co może znacznie opóźnić odbudowę warstwy ozonu w stratosferze. W 2021 r. produkcja unijna tych substancji zubożających warstwę ozonową w tonach metrycznych była około czterokrotnie wyższa niż produkcja substancji kontrolowanych objętych Protokołem. W przeliczeniu na tony ODP produkcja ta była jednak około czterokrotnie niższa niż produkcja substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I. Konieczne są dalsze środki ograniczania emisji, ważne jest też wzmocnione monitorowanie, w tym za pomocą przepisów dotyczących odzysku lub niszczenia, naprawiania nieszczelności i zapobiegania niezamierzonemu uwalnianiu substancji zubożających warstwę ozonową, które nie są kontrolowane na podstawie Protokołu.
- (16) Ograniczenia określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do produktów i urządzeń zawierających substancje zubożające warstwę ozonową powinny również obejmować produkty i urządzenia, których działanie jest zależne od tych substancji, tak aby zapobiec obchodzeniu tych ograniczeń.
- (17) Ważne jest zapewnienie, aby substancje zubożające warstwę ozonową mogły być wprowadzane do obrotu do celów regeneracji w Unii. Należy również zezwolić na wprowadzanie do obrotu substancji zubożających warstwę ozonową oraz produktów i urządzeń, które zawierają te substancje lub których działanie jest zależne od tych substancji, do celów niszczenia z wykorzystaniem technologii zatwierdzonej przez strony Protokołu lub technologii, która nie została zatwierdzona przez strony Protokołu, lecz która jest zgodna z prawem Unii i prawem krajowym.

- (18) Należy zakazać stosowania pojemników na substancje zubożające warstwę ozonową nienadających się do ponownego napełnienia, ponieważ po opróżnieniu tych pojemników nieuchronnie pozostaje w nich pewna ilość czynnika chłodniczego, który następnie jest uwalniany do atmosfery. W niniejszym rozporządzeniu należy zakazać ich wywozu, przywozu, wprowadzania do obrotu, późniejszego dostarczania, udostępniania na rynku oraz stosowania, z wyjątkiem nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych. Aby zapewnić ponowne napełnianie i niewyrzucanie pojemników na substancje zubożające warstwę ozonową nadających się do ponownego napełniania, należy wymagać od podmiotów, aby przy wprowadzaniu do obrotu przedstawiali deklarację zgodności potwierdzającą, że zorganizowany jest zwrot pojemników nadających się do ponownego napełnienia w celu ich ponownego napełnienia.
- (19) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008¹² przewiduje oznakowanie substancji sklasyfikowanych jako substancje zubożające warstwę ozonową oraz oznakowanie mieszanin zawierających takie substancje. Ponieważ możliwym jest dopuszczanie do swobodnego obrotu substancji zubożających warstwę ozonową produkowanych do zastosowań w charakterze substratów, czynników ułatwiających procesy chemiczne oraz do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, substancje te należy odróżnić od substancji produkowanych do innych zastosowań.
- (20) W wyjątkowych przypadkach należy udzielić autoryzacji na wywóz produktów i urządzeń zawierających wodorochlorofluorowęglowodory, jeżeli korzystniejszym może być umożliwienie zakończenia naturalnego okresu użytkowania tych produktów i urządzeń w państwie trzecim niż ich likwidacja i unieszkodliwienie w Unii.

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

- (21) Ponieważ proces produkcji niektórych substancji zubożających warstwę ozonową może prowadzić do emisji fluorowanego gazu cieplarnianego, trifluorometanu, jako produktu ubocznego, niszczenie tak emitowanego gazu stanowiącego produkt uboczny lub jego odzysk do późniejszego stosowania powinny być warunkiem wprowadzania substancji zubożających warstwę ozonową do obrotu. Producenci i importerzy powinni być zobowiązani do dokumentowania środków łagodzących przyjętych w celu zapobiegania emisjom trifluorometanu w procesie produkcji oraz do przedstawiania dowodów na zniszczenie tych produktów ubocznych lub ich odzysk do późniejszego zastosowania zgodnie z najlepszymi dostępnymi technikami. W chwili wprowadzania substancji zubożającej warstwę ozonową do obrotu należy przedłożyć deklarację zgodności.

- (22) Aby ułatwić kontrole celne, należy określić informacje, które mają być przekazywane organom celnym w państwach członkowskich (zwanymi dalej „organami celnymi”) w przypadkach przywozu lub wywozu substancji zubożających warstwę ozonową, produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem, a także należy określić zadania organów celnych i, w stosownych przypadkach, organów nadzoru rynku, gdy wdrażają one zakazy i ograniczenia dotyczące przywozu lub wywozu takich substancji, produktów i urządzeń. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020¹³, które zawiera przepisy dotyczące nadzoru rynku i kontroli produktów wprowadzanych na rynek Unii, ma zastosowanie do substancji, produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem w zakresie, w jakim nie istnieją przepisy szczególnie regulujące bardziej szczegółowo określone aspekty nadzoru rynku i egzekwowania przepisów. Jeżeli w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy szczególne, na przykład dotyczące kontroli celnych, te bardziej szczegółowe przepisy mają pierwszeństwo i uzupełniają w ten sposób przepisy określone w rozporządzeniu (UE) 2019/1020. Aby zapewnić ochronę środowiska, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich form dostaw substancji zubożających warstwę ozonową objętych niniejszym rozporządzeniem, w tym do sprzedaży na odległość, o której mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) 2019/1020.
- (23) Aby uniknąć nielegalnego handlu zakazanymi substancjami, produktami i urządzeniami objętymi niniejszym rozporządzeniem, ustanowione w nim zakazy, jak również wymogi dotyczące wydawania licencji handlowych, powinny obejmować nie tylko wprowadzanie towarów na obszar celny Unii w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu, lecz także czasowe składowanie i wszystkie inne procedury celne ustanowione w unijnym prawie celnym. Należy zezwolić na ułatwienia w wydawaniu licencji w przypadku towarów objętych procedurą czasowego składowania, aby uniknąć niepotrzebnych obciążeń dla operatorów i organów celnych.

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1).

- (24) System wydawania licencji na przywóz i wywóz substancji zubożających warstwę ozonową jest podstawowym wymogiem wynikającym z Protokołu w odniesieniu do monitorowania handlu i zapobiegania nielegalnej działalności w tym zakresie. Autoryzacje powinny być ograniczone czasowo, tak aby zapewnić regularne prowadzenie przez podmioty przeglądów stosowania rozwiązań alternatywnych. Aby zapewnić automatyczne kontrole celne w czasie rzeczywistym podczas wysyłki, a także elektroniczną wymianę i przechowywanie informacji przedstawionych organom celnym na temat wszystkich wysyłek substancji, produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem, należy ustanowić wzajemne połączenie elektronicznego systemu wydawania licencji dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2399¹⁴. Z uwagi na to wzajemne połączenie z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel nieproporcjonalne byłoby wprowadzenie w Unii systemu wydawania licencji na wysyłki.
- (25) Dla zapewnienia, aby objęte niniejszym rozporządzeniem substancje, produkty i urządzenia, które przywieziono nielegalnie na rynek Unii, nie zostały ponownie wprowadzone na ten rynek, właściwe organy państw członkowskich powinny skonfiskować lub zająć te substancje, produkty i urządzenia w celu ich unieszkodliwiania. W każdym razie należy zakazać ponownego wywozu substancji, produktów i urządzeń niezgodnych z niniejszym rozporządzeniem.

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2399 z dnia 23 listopada 2022 r. ustanawiające unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 (Dz.U. L 317 z 9.12.2022, s. 1).

- (26) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby pracownicy urzędu celnego lub inne upoważnione osoby zgodnie z przepisami krajowymi przeprowadzający kontrole na podstawie niniejszego rozporządzenia posiadali odpowiednie zasoby i wiedzę, na przykład przez udostępnianie im szkoleń, oraz byli w wystarczającym stopniu przygotowani do zajmowania się przypadkami nielegalnego handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową, produktami i urządzeniami objętymi niniejszym rozporządzeniem. Państwa członkowskie powinny wyznaczyć urzędy celne lub inne miejsca, które spełniają te warunki i w związku z tym są upoważnione do przeprowadzania kontroli celnych przywozu, wywozu i w przypadkach tranzytu.
- (27) Współpraca i wymiana niezbędnych informacji między wszystkimi właściwymi organami państw członkowskich zaangażowanymi w wykonywanie niniejszego rozporządzenia, mianowicie organami celnymi, organami nadzoru rynku, organami ds. ochrony środowiska i wszelkimi innymi właściwymi organami odpowiedzialnymi za kontrolę, między państwami członkowskimi i z Komisją, ma ogromne znaczenie dla zwalczania naruszeń niniejszego rozporządzenia, w szczególności nielegalnego handlu. Ze względu na poufny charakter wymiany informacji związanych z ryzykiem celnym należy w tym celu wykorzystywać system zarządzania ryzykiem celnym.
- (28) W wykonywaniu zadań powierzonych Komisji na mocy niniejszego rozporządzenia oraz w celu promowania współpracy i odpowiedniej wymiany informacji między właściwymi organami a Komisją w przypadku kontroli zgodności i w przypadku nielegalnego handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową Komisja powinna skorzystać z pomocy Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ustanowionego decyzją Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom¹⁵. OLAF powinien mieć dostęp do wszystkich niezbędnych informacji ułatwiających mu wykonywanie zadań.

¹⁵ Decyzja Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiająca Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 20).

- (29) W celu zapewnienia zgodności z Protokołem należy zakazać przywozu i wywozu substancji zubożających warstwę ozonową oraz produktów i urządzeń, które zawierają te substancje lub których działanie jest od nich zależne, do i z państw niebędących stroną Protokołu.
- (30) Celowe uwalnianie do atmosfery substancji zubożających warstwę ozonową, w przypadku gdy takie uwalnianie jest niezgodne z prawem, stanowi poważne naruszenie niniejszego rozporządzenia i powinno być wyraźnie zakazane. Podmioty powinni wprowadzić wszelkie możliwe do wykonania środki, aby zapobiec niezamierzonemu uwalnianiu do atmosfery substancji zubożających warstwę ozonową, biorąc również pod uwagę GWP cechujący te substancje. Konieczne jest zatem ustanowienie przepisów dotyczących odzysku używanych substancji zubożających warstwę ozonową z produktów i urządzeń oraz zapobiegania wyciekom takich substancji. W celu zmaksymalizowania redukcji emisji obowiązki w zakresie odzysku należy również rozszerzyć na właścicieli budynków i na przedsiębiorców budowlanych w przypadku usuwania niektórych pianek z budynków.
- (31) Wymóg odzysku substancji zubożających warstwę ozonową z pianek w materiałach budowlanych może pobudzać innowacyjność i działalność badawczo-rozwojową w dziedzinie technologii rozbiórki, regeneracji i recyklingu oraz pozytywnie wpływać na zatrudnienie z uwagi na prężność procesu likwidacji oraz potrzebę większej zdolności do przetwarzania tego rodzaju odpadów. Ważne jest zatem, aby udostępnić odpowiednie programy szkoleniowe, które odpowiadają zapotrzebowaniu na osoby fizyczne, które są odpowiednio wykwalifikowane w zakresie odzysku substancji zubożających warstwę ozonową zawartych w piankach.

- (32) Konieczne jest ustanowienie przepisów dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową, które nie są kontrolowane na podstawie Protokołu, wymienionych w załączniku II, z uwagi na ilości produkowane i stosowane w Unii, a także wpływ emisji tych substancji na ozon w stratosferze. Istnieją inne uznane problemy wpływające na odbudowę warstwy ozonowej w sektorach nieobjętych niniejszym rozporządzeniem. Do problemów tych należy stosowanie podtlenku azotu, który z uwagi na wielkość emisji wyrażoną ODP, jest jedną z najbardziej znaczących substancji zubożających warstwę ozonową, która pozostaje. Podtlenek azotu stanowi główną część antropogenicznych emisji pochodzących z działalności rolniczej, w którym to obszarze Komisja zobowiązała się osiągnąć wyznaczony cel zgodnie ze swoim komunikatem z dnia 20 maja 2020 r. pt. „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego”. Kolejnym problemem są intensywne pożary roślinności, którym należy zapobiegać, gdyż mogą one znacznie zwiększyć ilość aerozolu w stratosferze, a tym samym potencjalnie negatywnie wpłynąć na ozon w stratosferze.
- (33) Państwa członkowskie powinny informować Komisję o przypadkach nielegalnego handlu wykrytych przez właściwe organy, w tym o nałożonych karach.
- (34) Należy dopuścić stosowanie halonów wyłącznie do zastosowań krytycznych określonych w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie powinny przekazywać informacje na temat ilości halonów zainstalowanych lub wykorzystywanych do zastosowań krytycznych lub przechowywanych po zastosowaniach krytycznych, a także na temat środków ograniczających emisje tych substancji oraz na temat postępów w określaniu rozwiązań alternatywnych. Informacje te są potrzebne do poznania ilości halonów nadal dostępnych do zastosowań krytycznych w Unii, a także do monitorowania postępu technologicznego w tym obszarze w celu ustalenia, kiedy halon nie jest już konieczny do danych zastosowań.

- (35) Protokół wymaga składania sprawozdań dotyczących handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową. Producenci, importerzy i eksporterzy substancji zubożających warstwę ozonową powinni zatem co roku przekazywać informacje na temat handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową. Należy również przekazywać informacje na temat handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową, które nie są kontrolowane na podstawie Protokołu, wymienionymi w załączniku II, tak aby można było ocenić potrzebę objęcia również tych substancji niektórymi lub wszystkimi środkami kontroli mającymi zastosowanie do substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I.
- (36) W imieniu Unii Komisja co roku składa Sekretariatowi Ozonowemu sprawozdania dotyczące przywozu i wywozu substancji zubożających warstwę ozonową kontrolowanych na podstawie Protokołu. Chociaż państwa członkowskie odpowiadają za zgłaszanie produkcji i niszczenia takich substancji, Komisja powinna przedstawiać wstępne dane dotyczące tych działań, aby ułatwić Sekretariatowi Ozonowemu wczesne obliczanie zużycia w Unii. W razie braku powiadomień przedłużających stosowanie klauzuli dotyczącej regionalnej organizacji integracji gospodarczej Komisja powinna kontynuować sporządzanie sprawozdań rocznych, a jednocześnie zapewnić państwom członkowskim wystarczający czas na przegląd przekazanych przez siebie wstępnych danych w celu uniknięcia niespójności.

- (37) Właściwe organy państw członkowskich, w tym organy ds. ochrony środowiska, organy nadzoru rynku i organy celne, powinny przeprowadzać kontrole przy zastosowaniu podejścia opartego na analizie ryzyka, aby zapewnić zgodność z niniejszym rozporządzeniem. Takie podejście jest konieczne do ukierunkowania kontroli na te rodzaje działalności, które wiążą się z największym ryzykiem nielegalnego handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową objętymi niniejszym rozporządzeniem lub ich niezgodnego z prawem uwalniania. Ponadto właściwe organy powinny przeprowadzać kontrole, jeżeli dysponują dowodami lub innymi istotnymi informacjami dotyczącymi potencjalnych przypadków niezgodności. W stosownych przypadkach i w miarę możliwości informacje takie należy przekazywać organom celnym, aby organy te dokonały analizy ryzyka przed przeprowadzeniem kontroli zgodnie z art. 47 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013¹⁶. W przypadku stwierdzenia przez właściwe organy naruszeń niniejszego rozporządzenia ważne jest zapewnienie, aby właściwe organy odpowiedzialne za działania następcze po nałożeniu kar były o tych naruszeniach informowane, tak aby mogły w razie potrzeby dokonać ich egzekucji.
- (38) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby naruszenia niniejszego rozporządzenia przez podmioty podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom.
- (39) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanowienia przepisów dotyczących sankcji karnych lub administracyjnych bądź obu tych rodzajów sankcji za te same naruszenia. Jeżeli państwa członkowskie nakładają zarówno sankcje karne, jak i administracyjne za to samo naruszenie, sankcje te nie powinny prowadzić do naruszenia prawa do niebycia ponownie sądzonym lub karanym w postępowaniu karnym za ten sam czyn zabroniony (*ne bis in idem*) zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- (40) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do:
- ustalenia wykazu podmiotów, które mogą stosować substancje zubożające warstwę ozonową jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne, a także określenia maksymalnych ilości, które można stosować do uzupełniania instalacji lub do wykorzystania, oraz maksymalnych poziomów emisji dla każdego z podmiotów;
 - określenia nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, w przypadku których produkcja i przywóz są dozwolone w danym okresie, oraz określenia autoryzowanych użytkowników;
 - przyznawania odstępstw od dat końcowych i dat granicznych ustalonych w odniesieniu do zastosowań krytycznych halonów;
 - autoryzacji na tymczasową produkcję, wprowadzania do obrotu, późniejszej dostawy i stosowania bromku metylu w nagłych przypadkach;
 - autoryzacji na wywóz produktów i urządzeń zawierających wodorochlorofluorowęglowodory;
 - szczegółowych warunków dotyczących deklaracji zgodności dla fabrycznie napełnionych urządzeń i weryfikacji;
 - dowodów, które należy przedstawić, dotyczących niszczenia lub odzysku do późniejszego stosowania trifluorometanu wyprodukowanego jako produkt uboczny podczas produkcji substancji zubożających warstwę ozonową;

- formy i treści wymogów dotyczących oznakowania;
- autoryzacji na handel z podmiotami nieobjętymi Protokołem;
- formatu przekazywania przez państwa członkowskie informacji na temat zastosowań krytycznych halonów i na temat nielegalnego handlu; oraz
- formatu i sposobu przekazywania informacji przez podmioty, w szczególności na temat produkcji, przywozu, wywozu, stosowania jako substrat i niszczenia.

Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹⁷.

(41) W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do:

- procesów, w których substancje zubożające warstwę ozonową mogą być stosowane jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne, oraz maksymalnej dozwolonej ilości w przypadku takich zastosowań, w tym emisji tych substancji w Unii;
- warunków dotyczących wprowadzania do obrotu i dalszej dystrybucji substancji zubożających warstwę ozonową do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych;
- ram czasowych określonych w załączniku V dla zastosowań krytycznych halonów;

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- funkcjonowania systemu wydawania licencji dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową;
- dodatkowych środków służących do wskazania, co właściwe organy państw członkowskich muszą uwzględniać, prowadząc kontrole, a także dodatkowych środków służących do monitorowania substancji, produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem podlegających procedurze czasowego składowania i innym procedurom celnym;
- zasad dotyczących dopuszczania do swobodnego obrotu produktów i urządzeń przywożonych z lub wywożonych do dowolnego podmiotu nieobjętego Protokołem;
- ustanowienia wykazu produktów i urządzeń, w przypadku których odzysk substancji zubożających warstwę ozonową i ich niszczenie są możliwe do wykonania pod względem technicznym i ekonomicznym, oraz określenia technologii, którą należy stosować;
- zmiany załączników I i II;
- aktualizacji GWP i ODP cechujących substancje zubożające warstwę ozonową;
- wymogów w zakresie sprawozdawczości państw członkowskich na temat zastosowań krytycznych halonów i nielegalnego handlu; oraz

- wymogów w zakresie sprawozdawczości podmiotów, w szczególności na temat produkcji, przywozu, wywozu, stosowania jako substrat i niszczenia.

Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹⁸. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (42) Kwestie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez państwa członkowskie reguluje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹⁹, a kwestie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez Komisję reguluje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725²⁰, w szczególności w odniesieniu do wymogów dotyczących poufności i bezpieczeństwa przetwarzania, przekazywania danych osobowych z Komisji do państw członkowskich, zgodności przetwarzania z prawem oraz praw osób, których dane dotyczą, do informacji, dostępu do swoich danych osobowych oraz ich sprostowania.

¹⁸ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- (43) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który przedłożył uwagi formalne w dniu 20 maja 2022 r.
- (44) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zadaniem sądów państw członkowskich jest zapewnienie ochrony sądowej praw osób na mocy prawa Unii. Ponadto art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia środków niezbędnych do zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii. W związku z tym państwa członkowskie powinny zapewnić społeczeństwu, w tym osobom fizycznym lub prawnym, dostęp do wymiaru sprawiedliwości zgodnie z obowiązkami, które państwa członkowskie podjęły na podstawie Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z dnia 25 czerwca 1998 r.²¹ (zwanej dalej „konwencją z Aarhus”).
- (45) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia – a mianowicie zajęcie się problemem zubożenia warstwy ozonowej, a tym samym przyczynienie się do odbudowy ozonu w stratosferze, do ograniczenia globalnego ocieplenia i do zapewnienia zgodności z Protokołem – nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na transgraniczny charakter poruszanych problemów środowiskowych i skutki niniejszego rozporządzenia dla handlu wewnątrzunijnego i zewnętrznego możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

²¹ Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 4.

- (46) Do rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 należy wprowadzić szereg zmian. Dla celów jasności rozporządzenie to należy uchylić i zastąpić niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące produkcji, przywozu, wywozu, wprowadzania do obrotu, przechowywania, a następnie dostaw substancji zubożających warstwę ozonową, a także ich stosowania, odzysku, recyklingu, regeneracji i niszczenia, przepisy dotyczące przekazywania informacji o tych substancjach oraz przepisy dotyczące przywozu, wywozu, wprowadzania do obrotu, późniejszych dostaw i stosowania produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:

- a) substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załącznikach I i II oraz ich izomerów, występujących samodzielnie lub zawarte w mieszaninach, oraz
- b) produktów i urządzeń oraz ich części, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „substrat” oznacza dowolną substancję zubożającą warstwę ozonową przechodzącą chemiczną transformację w procesie, w którym ulega całkowitemu przekształceniu ze stanu pierwotnego, a jej emisje są nieznaczne;
- 2) „czynniki ułatwiające procesy chemiczne” oznaczają dowolne substancje zubożające warstwę ozonową stosowane jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne w zastosowaniach wymienionych w załączniku III;
- 3) „przywóz” oznacza wprowadzenie na obszar celny Unii substancji, produktów i urządzeń, jeżeli w wyniku ratyfikacji obszar ten jest objęty Protokołem montrealskim z 1987 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (zwanym dalej „Protokołem”), oraz obejmuje czasowe składowanie i procedury celne, o których mowa w art. 201 i 210 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 4) „wywóz” oznacza wyprowadzenie z obszaru celnego Unii substancji, produktów i urządzeń, jeżeli w wyniku ratyfikacji obszar ten jest objęty Protokołem;
- 5) „wprowadzanie do obrotu” oznacza celne dopuszczenie do swobodnego obrotu w Unii lub dostarczanie lub udostępnianie innej osobie w Unii po raz pierwszy, za opłatą lub nieodpłatnie, lub stosowanie, na własny użytek, wyprodukowanych substancji lub wyprodukowanych produktów lub urządzeń;

- 6) „stosowanie” oznacza, w odniesieniu do substancji zubożających warstwę ozonową, ich wykorzystywanie do produkcji, konserwacji lub serwisowania, w tym do ponownego napełniania produktów i urządzeń lub do innych czynności i procesów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu;
- 7) „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną produkującą w Unii substancje zubożające warstwę ozonową;
- 8) „odzysk” oznacza zbiórkę i magazynowanie substancji zubożających warstwę ozonową z pojemników, produktów i urządzeń podczas konserwacji lub serwisowania lub przed unieszkodliwieniem pojemników, produktów lub urządzeń;
- 9) „recykling” oznacza ponowne zastosowanie odzyskanej substancji zubożającej warstwę ozonową po podstawowym oczyszczaniu obejmującym filtrowanie i suszenie;
- 10) „regeneracja” oznacza ponowne przetworzenie odzyskanej substancji zubożającej warstwę ozonową w celu uzyskania właściwości odpowiadających właściwościom substancji pierwotnej, z uwzględnieniem zamierzonego zastosowania, w upoważnionych zakładach regeneracji, które posiadają odpowiednie urządzenia i procedury umożliwiające regenerację takich substancji oraz mogą ocenić i poświadczyć wymagany poziom jakości;
- 11) „podmiot” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną prowadzącą działalność, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu;
- 12) „pojemnik” oznacza zbiornik, który został zaprojektowany głównie do transportowania lub magazynowania substancji zubożających warstwę ozonową;

- 13) „produkty i urządzenia” oznaczają wszystkie produkty i urządzenia, w tym ich części, oprócz pojemników, stosowane do transportowania lub magazynowania substancji zubożających warstwę ozonową;
- 14) „substancja pierwotna” oznacza substancję, która nie była wcześniej stosowana;
- 15) „likwidacja” oznacza trwale wycofanie z eksploatacji lub użycia produktu lub urządzenia zawierającego substancje zubożające warstwę ozonową, w tym ostateczne zamknięcie zakładu;
- 16) „niszczenie” oznacza proces, w którym substancja zubożająca warstwę ozonową zostaje trwale i na tyle całkowicie jak to możliwe przekształcona lub rozłożona na co najmniej jedną stabilną substancję, która nie jest substancją zubożającą warstwę ozonową;
- 17) „siedziba na terytorium Unii” oznacza w przypadku osoby fizycznej posiadanie miejsca zwykłego pobytu w Unii, a w przypadku osoby prawnej posiadanie w Unii stałej siedziby, o której mowa w art. 5 pkt 32 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
- 18) „panel piankowy” oznacza strukturę wykonaną z warstw zawierających piankę i materiał sztywny, takie jak drewno lub metal, przymocowany z jednej strony lub z obu stron;
- 19) „płyta laminowana” oznacza płytę piankową pokrytą cienką warstwą materiału niesztynnego, takiego jak plastik.

Rozdział II

Zakazy

Artykuł 4

Zakazy dotyczące substancji zubożających warstwę ozonową

1. Zakazuje się produkcji, wprowadzania do obrotu, późniejszego dostarczania lub udostępniania innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie oraz stosowania substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I.
2. Zakazuje się przywozu lub wywozu substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I.

Artykuł 5

Zakazy dotyczące produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji

1. Zakazuje się wprowadzania do obrotu i późniejszego dostarczania lub udostępniania innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I lub których działanie jest zależne od tych substancji.
2. Zakazuje się przywozu lub wywozu produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I lub których działanie jest zależne od tych substancji. Zakaz ten nie dotyczy rzeczy osobistych.

Rozdział III

Wyłączenia spod zakazów

Artykuł 6

Substrat

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I mogą być produkowane, wprowadzane do obrotu i później dostarczane lub udostępniane innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie w celu stosowania jako substrat.
2. W stosownych przypadkach Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 29 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez stworzenie wykazu procesów produkcji chemicznej, w których zakazane jest stosowanie jako substratów substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I, na podstawie ocen technicznych prowadzonych zgodnie z Protokołem, w szczególności sprawozdań czteroletnich przygotowywanych przez panele oceniające zgodnie z Protokołem, które obejmują oceny dostępnych rozwiązań alternatywnych wobec obecnych zastosowań substratów i oceny poziomów emisji z obecnych zastosowań substratów.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, jeżeli niedostępne są oceny techniczne dostępnych rozwiązań alternatywnych wobec obecnych zastosowań substratów i oceny techniczne poziomów emisji z obecnych zastosowań substratów, przeprowadzone zgodnie z Protokołem, które stanowią wystarczającą podstawę do podjęcia decyzji o tym, czy zakazać danego zastosowania w charakterze substratu, Komisja do dnia 31 grudnia 2027 r. sama ocenia na podstawie zaleceń naukowych obecne zastosowania w charakterze substratów, skutki pod względem potencjału niszczenia ozonu (ODP) i dostępność bardziej precyzyjnych danych w odniesieniu do emisji gazów cieplarnianych z zastosowań w charakterze substratów, rozwoju technologicznego skutkującego dostępnością możliwych do wykonania pod względem technicznym rozwiązań alternatywnych oraz zużycia energii, efektywności, możliwości wykonania pod względem ekonomicznym i kosztowym tych rozwiązań alternatywnych, a także przyjmuje, w stosownych przypadkach, na podstawie tej oceny, akty delegowane, o których mowa w ust. 2.
4. W razie potrzeby wykaz ustanowiony zgodnie z ust. 2 może być aktualizowany na podstawie wyników sprawozdań czteroletnich przygotowywanych przez panele oceniające na podstawie Protokołu lub na podstawie własnych ocen Komisji.

Artykuł 7

Czynniki ułatwiające procesy chemiczne

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I mogą być produkowane, wprowadzane do obrotu i później dostarczane lub udostępniane innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie w celu stosowania jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne w procesach, o których mowa w załączniku III. Substancje te mogą być stosowane wyłącznie jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne z zastrzeżeniem warunków ustanowionych na podstawie ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Substancje zubożające warstwę ozonową, o których mowa w ust. 1, stosuje się jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne jedynie w instalacjach istniejących w dniu 1 września 1997 r., o ile emisje substancji zubożających warstwę ozonową z tych instalacji są nieznaczne, oraz z zastrzeżeniem warunków ustanowionych na podstawie ust. 3.
3. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustalić wykaz podmiotów, w przypadku których dozwolone jest zastosowanie substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I jako czynników ułatwiających procesy chemiczne w procesach, o których mowa w załączniku III, zachodzących w instalacjach, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, ustanawiając ich maksymalne ilości, które można zastosować do uzupełniania instalacji lub zużycia przy wykorzystywaniu jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne, oraz maksymalne poziomy emisji dla każdego z odnosnych podmiotów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu zmiany załącznika III, gdy jest to konieczne ze względu na postęp techniczny lub decyzje podjęte przez strony Protokołu.

Artykuł 8

Nieodzwonne zastosowania laboratoryjne i analityczne

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I mogą być produkowane, wprowadzane do obrotu i później dostarczane lub udostępniane innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie w celu wykorzystania do nieodzwonnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, oraz z zastrzeżeniem warunków ustanowionych na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Komisja może w drodze aktów wykonawczych określić wszelkie nieodzwonne zastosowania laboratoryjne i analityczne, dla których produkcja i przywóz substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I mogą być w Unii dozwolone, okres obowiązywania wyłączenia oraz użytkowników, którzy mogą korzystać z tych nieodzwonnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.
3. Podmiot, który wprowadza do obrotu i później dostarcza lub udostępnia innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie substancje zubożające warstwę ozonową do nieodzwonnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, o których mowa w ust. 1, musi prowadzić dokumentację zawierającą następujące informacje na temat każdej substancji:
 - a) nazwę;
 - b) ilość wprowadzoną do obrotu lub dostarczoną;
 - c) cel stosowania;
 - d) wykaz nabywców i dostawców.
4. Podmiot, który wykorzystuje substancje zubożające warstwę ozonową do nieodzwonnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, o których mowa w ust. 1, musi prowadzić dokumentację zawierającą następujące informacje na temat każdej substancji:
 - a) nazwę;
 - b) ilość dostarczoną lub wykorzystaną;

- c) cel stosowania;
 - d) wykaz dostawców.
5. Dokumentację, o której mowa w ust. 3 i 4, przechowuje się przez co najmniej 5 lat i udostępnia się ją właściwym organom państw członkowskich lub Komisji na ich wniosek.
 6. Substancje zubożające warstwę ozonową do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, o których mowa w ust. 1, są wprowadzane do obrotu i później dostarczane lub udostępniane innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie wyłącznie na warunkach określonych w załączniku IV.
 7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu zmiany załącznika IV, gdy jest to konieczne ze względu na postęp techniczny lub decyzje podjęte przez strony Protokołu.

Artykuł 9

Krytyczne zastosowania halonów

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 halony mogą być wprowadzane do obrotu i wykorzystywane do zastosowań krytycznych zgodnie z załącznikiem V. Halony mogą być wprowadzane do obrotu i później dostarczane lub udostępniane innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie wyłącznie przez podmioty, które uzyskały upoważnienie właściwego organu danego państwa członkowskiego na przechowywanie halonów przeznaczonych do zastosowań krytycznych.

2. Systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zawierające halony używane do zastosowań krytycznych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice, których działanie jest zależne od tych halonów, likwiduje się przed upływem terminów wyznaczonych w załączniku V. Halony zawarte w systemach ochrony przeciwpożarowej i gaśnicach odzyskuje się zgodnie z art. 20 ust. 5.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu zmiany załącznika V, w przypadku gdy nie są dostępne możliwe do wykonania pod względem technicznym i ekonomicznym rozwiązania alternatywne lub technologia na potrzeby zastosowań krytycznych wymienionych w tym załączniku w określonych w nim ramach czasowych lub gdy takie rozwiązania lub technologie są nie do przyjęcia ze względu na ich wpływ na środowisko lub zdrowie, lub gdy jest to konieczne do zapewnienia zgodności z zobowiązaniami międzynarodowymi Unii dotyczącymi krytycznych zastosowań halonów ustanowionych w szczególności na mocy Protokołu, przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego lub na podstawie Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki.
4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych i na uzasadniony wniosek właściwego organu państwa członkowskiego – przyznać ograniczone w czasie odstępstwa od dat końcowych lub granicznych określonych w załączniku V w odniesieniu do konkretnego przypadku, jeżeli we wniosku o przyznanie odstępstwa wykazano, że dla tego konkretnego zastosowania nie jest dostępne żadne możliwe do wykonania pod względem technicznym i ekonomicznym rozwiązanie alternatywne. Komisja włącza wymogi w zakresie sprawozdawczości do tych aktów wykonawczych i wymaga przedstawienia dowodów potwierdzających, które są niezbędne do monitorowania stosowania odstępstw, w tym dowodów potwierdzających ilości halonów odzyskane w celu recyklingu lub regeneracji, wyniki kontroli szczelności oraz ilości niewykorzystanych halonów w zapasach. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

Artykuł 10

Stosowanie bromku metylu w nagłych przypadkach

1. W nagłych przypadkach wywołanych przez nieprzewidziane gwałtowne rozprzestrzenianie się szczególnych szkodników lub chorób Komisja może, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego, w drodze aktów wykonawczych i po powiadomieniu Sekretariatu Ozonego zgodnie z decyzją IX/7 stron Protokołu udzielić autoryzacji na czasową produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie bromku metylu, pod warunkiem że wprowadzanie do obrotu i stosowanie bromku metylu są dopuszczone przez odpowiednio rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 i (UE) nr 528/2012. Wszelkie niewykorzystane ilości bromku metylu muszą być niszczone.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, określają środki, które należy przyjąć w celu redukcji emisji bromku metylu podczas stosowania, i mają zastosowanie przez okres nie dłuższy niż 120 dni oraz do ilości nieprzekraczającej 20 ton metrycznych bromku metylu. Komisja włącza do tych aktów wykonawczych wymogi w zakresie sprawozdawczości i wymaga przedstawienia dowodów potwierdzających, które są niezbędne do monitorowania stosowania bromku metylu, w tym dowodów potwierdzających zniszczenie substancji po wygaśnięciu odstępstwa. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

Artykuł 11

Wyłączenia dotyczące produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 produkty i urządzenia, w odniesieniu do których udziela się autoryzacji na stosowanie danej substancji zubożającej warstwę ozonową zgodnie z art. 8 lub 9, mogą być wprowadzane do obrotu, później dostarczane lub udostępniane innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie.
2. Z wyjątkiem zastosowań krytycznych, o których mowa w art. 9 ust. 1, systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zawierające halony są zakazane i likwidowane.
3. Produkty i urządzenia, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji, są likwidowane po upływie okresu ich użytkowania.

Artykuł 12

Niszczenie i regeneracja

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I oraz produkty i urządzenia, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I lub których działanie jest zależne od tych substancji, mogą być wprowadzane do obrotu i później dostarczane lub udostępniane innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie w celu zniszczenia w Unii zgodnie z art. 20 ust. 6. Substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I mogą również być wprowadzane do obrotu w celu regeneracji w Unii.

Artykuł 13

Przywóz

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 2 dozwolony jest przywóz:
 - a) substancji zubożających warstwę ozonową w celu stosowania jako substrat zgodnie z art. 6;
 - b) substancji zubożających warstwę ozonową w celu stosowania jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne zgodnie z art. 7;
 - c) substancji zubożających warstwę ozonową do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych zgodnie z art. 8;
 - d) substancji zubożających warstwę ozonową przeznaczonych do zniszczenia z wykorzystaniem technologii, o której mowa w art. 20 ust. 6;
 - e) substancji zubożających warstwę ozonową w celach regeneracji, o której mowa w art. 12;
 - f) bromku metylu do stosowania w nagłych przypadkach zgodnie z art. 10;
 - g) odzyskanych, poddanych recyklingowi lub zregenerowanych halonów, pod warunkiem że są one przywożone jedynie do zastosowań krytycznych, o których mowa w art. 9 ust. 1, przez podmioty, które uzyskały upoważnienie właściwego organu danego państwa członkowskiego na przechowywanie halonów przeznaczonych do zastosowań krytycznych;

- h) produktów i urządzeń, które zawierają halon lub których działanie jest zależne od halonu, przeznaczonych do zastosowań krytycznych, o których mowa w art. 9 ust. 1;
 - i) produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji, przeznaczonych do zniszczenia, w stosownych przypadkach przy użyciu technologii, o której mowa w art. 20 ust. 6;
 - j) produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji, przeznaczonych do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, o których mowa w art. 8.
2. Przywóz, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wymaga przedstawienia organom celnym ważnej licencji wydanej przez Komisję zgodnie z art. 16, z wyjątkiem przypadków czasowego składowania.

Artykuł 14

Wywóz

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 2 dozwolony jest wywóz:
- a) substancji zubożających warstwę ozonową do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, o których mowa w art. 8;
 - b) substancji zubożających warstwę ozonową w celu stosowania jako substrat zgodnie z art. 6;
 - c) substancji zubożających warstwę ozonową w celu stosowania jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne zgodnie z art. 7;

- d) pierwotnych lub zregenerowanych wodorochlorofluorowęglowodorów do zastosowań innych niż te, o których mowa w lit. a) i b), z wyjątkiem niszczenia;
- e) odzyskanych, poddanych recyklingowi lub zregenerowanych halonów przechowywanych do zastosowań krytycznych, o których mowa w art. 9 ust. 1, przez podmioty, które uzyskały upoważnienie właściwego organu danego państwa członkowskiego na przechowywanie halonów do zastosowań krytycznych;
- f) produktów i urządzeń, które zawierają halon lub których działanie jest zależne od halonu, przeznaczonych do zastosowań krytycznych, o których mowa w art. 9 ust. 1;
- g) produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową, przywożonych na podstawie art. 13 ust. 1 lit. j), lub których działanie jest zależne od tych substancji.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 2 Komisja może – w drodze aktów wykonawczych, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego – udzielić autoryzacji na wywóz produktów i urządzeń zawierających wodorochlorofluorowęglowodory, w przypadku gdy zostało wykazane, że ze względu na wartość ekonomiczną danego towaru i jego przewidywany pozostały okres użytkowania, zakaz wywozu stanowiłby nieproporcjonalne obciążenie dla eksportera, a taki wywóz jest zgodny z przepisami krajowymi kraju przeznaczenia. Zanim Komisja zatwierdzi wniosek o wywóz, sprawdza, czy przepisy krajowe kraju przeznaczenia zapewniają odpowiednie traktowanie tego rodzaju produktów i urządzeń po upływie okresu ich użytkowania, tak aby ograniczyć do minimum uwalnianie substancji zubożających warstwę ozonową. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

Przed takim wywozem Komisja powiadamia o tym kraj przeznaczenia.

3. Wywóz, o którym mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, wymaga przedstawienia organom celnym ważnej licencji wydanej przez Komisję zgodnie z art. 16, z wyjątkiem przypadków powrotnego wywozu po czasowym składowaniu.

Artykuł 15

Warunki wyłączeń

1. Zakazuje się przywozu, wprowadzania do obrotu, późniejszego dostarczania lub udostępniania innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie, stosowania lub wywozu pojemników na substancje zubożające warstwę ozonową nienadających się do ponownego napełnienia, pustych lub całkowicie lub częściowo napełnionych, z wyjątkiem pojemników do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, o których mowa w art. 8. Takie pojemniki mogą być przechowywane lub transportowane wyłącznie w celu ich późniejszego usunięcia.

Akapit pierwszy ma zastosowanie do pojemników nienadających się do ponownego napełnienia, mianowicie:

- a) pojemników, które nie mogą być ponownie napełnione bez przystosowania do tego celu; oraz
 - b) pojemników, które mogą być ponownie napełnione, ale są przedmiotem przywozu lub zostały wprowadzane do obrotu bez uprzedniego zapewnienia możliwości ich zwrotu w celu ponownego napełnienia.
2. Wszelkie pojemniki nienadające się do ponownego napełnienia, o których mowa w ust. 1 lit. a), są zajmowane, konfiskowane, wycofywane z obrotu lub odzyskiwane przez organy celne lub organy nadzoru rynku w celu usunięcia przez zniszczenie. W przypadku gdy pojemniki nienadające się do ponownego napełnienia są zakazane na podstawie ust. 1, zakazuje się ich powrotnego wywozu.

3. Podmioty, które wprowadziły do obrotu nadające się do ponownego napełnienia pojemniki na substancje zubożające warstwę ozonową, przedstawiają deklarację zgodności zawierającą dowody na to, że istnieją wiążące ustalenia w zakresie ich zwrotu w celu ponownego napełnienia, oraz wyszczególniającą odpowiednie podmioty, ich zobowiązania i stosowne rozwiązania logistyczne. Rozwiązania te są wiążące dla dystrybutorów nadających się do ponownego napełnienia pojemników na substancje zubożające warstwę ozonową, którzy dostarczają je użytkownikom końcowym.

Podmioty, o których mowa w akapicie pierwszym, przechowują deklarację zgodności przez co najmniej 5 lat od wprowadzenia do obrotu nadających się do ponownego napełnienia pojemników na substancje zubożające warstwę ozonową i udostępniają ją właściwemu organowi danego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek. Podmioty dostarczające użytkownikom końcowym nadające się do ponownego napełnienia pojemniki na substancje zubożające warstwę ozonową przechowują dowody zgodności z wiążącymi ustaleniami, o których mowa w akapicie pierwszym, przez co najmniej 5 lat od dostarczenia pojemników użytkownikowi końcowemu i udostępniają je właściwym organom danego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek.

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić wymogi dotyczące uwzględniania w deklaracji zgodności elementów, które mają zasadnicze znaczenie dla wiążących ustaleń, o których mowa w akapicie pierwszym. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

4. Zakazuje się wprowadzania do obrotu substancji zubożających warstwę ozonową, jeżeli producenci lub importerzy nie przedstawia właściwemu organowi państwa członkowskiego w momencie wprowadzania do obrotu dowodów na to, że wszelki trifluorometan powstający jako produkt uboczny podczas procesu produkcji substancji zubożających warstwę ozonową, w tym podczas produkcji substratu do produkcji tych substancji, został przy użyciu najlepszych dostępnych technik zniszczony lub odzyskany do późniejszego stosowania.

Do celów przedstawienia takich dowodów producenci i importerzy sporządzają deklarację zgodności i dołączają dokumentację uzupełniającą, w której:

- a) ustalają pochodzenie wprowadzanych do obrotu substancji zubożających warstwę ozonową;
- b) określają zakład produkcyjny pochodzenia wprowadzanych do obrotu substancji zubożających warstwę ozonową, w tym zakłady pochodzenia wszelkich prekursorów, które wiążą się z produkcją chlorodifluorometanu (R-22) w ramach procesu produkcji wprowadzanych do obrotu substancji zubożających warstwę ozonową;
- c) wykazują istnienie i działanie w zakładach pochodzenia technologii redukcji emisji równoważnych z zatwierdzoną przez UNFCCC metodą określania poziomu bazowego spalania strumieni odpadów trifluorometanu AM0001 lub wykazują istnienie metody wychwytywania i niszczenia zapewniającej niszczenie emisji trifluorometanu zgodnie z wymogami Protokołu;
- d) dostarczają wszelkich dodatkowych informacji ułatwiających śledzenie substancji zubożających warstwę ozonową przed ich przywozem.

Producenci i importerzy przechowują deklarację zgodności i dokumentację uzupełniającą przez co najmniej 5 lat od wprowadzenia do obrotu i udostępniają je właściwym organom danego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek.

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić szczegółowe warunki dotyczące deklaracji zgodności i dokumentacji uzupełniającej, o których mowa w akapicie drugim. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

5. Substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I i wyprodukowane lub wprowadzone do obrotu jako substrat, czynniki ułatwiające procesy chemiczne lub do nieodzwrotnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, czy też do celów zniszczenia lub regeneracji, o których mowa odpowiednio w art. 6, 7, 8 i 12, mogą być stosowane wyłącznie do tych celów.

Pojemniki zawierające substancje zubożające warstwę ozonową przeznaczone do zastosowań, o których mowa w art. 6, 7, 8 i 12 niniejszego rozporządzenia, muszą być opatrzone etykietą z czytelnym oznaczeniem, że substancja może być stosowana wyłącznie do przewidzianego celu. Jeżeli substancje takie podlegają wymogom dotyczącym etykietowania przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008, oznaczenie takie stanowi element etykiet, o których mowa w tym rozporządzeniu.

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustalić format etykiet oraz oznaczenie, które należy stosować na etykietach, o których mowa w akapicie drugim. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

6. Podmioty, które produkują, także w ramach produkcji ubocznej, wprowadzają do obrotu, dostarczają innym osobom w Unii lub otrzymują od innych osób w Unii substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I przeznaczone do zastosowania jako substrat lub czynniki ułatwiające procesy chemiczne, czy też przeznaczone do zniszczenia lub regeneracji, oraz podmioty, które dokonują zniszczenia lub regeneracji tych substancji lub stosują je jako substrat lub czynniki ułatwiające procesy chemiczne, prowadzą dokumentację zawierającą odpowiednio co najmniej następujące informacje na temat każdej substancji zubożającej warstwę ozonową:
- a) nazwę substancji zubożającej warstwę ozonową lub mieszaniny zawierającej taką substancję;
 - b) ilość wyprodukowaną, przywiezioną, wywiezioną, odzyskaną lub zniszczoną w danym roku kalendarzowym;
 - c) ilość dostarczoną i otrzymaną w danym roku kalendarzowym przypadającą na poszczególnych dostawców lub odbiorców;
 - d) nazwy i dane kontaktowe dostawców lub odbiorców;
 - e) ilość zużyta w danym roku kalendarzowym i sposób jej wykorzystania; oraz
 - f) ilość składowaną na dzień 1 stycznia i 31 grudnia danego roku kalendarzowego.

Podmioty przechowują dokumentację, o której mowa w akapicie pierwszym przez co najmniej 5 lat od wyprodukowania, wprowadzenia do obrotu, dostarczenia lub otrzymania i udostępniają ją właściwym organom danego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek. Właściwe organy i Komisja zapewniają poufność informacji zawartych w tej dokumentacji.

Rozdział IV

Handel

Artykuł 16

System wydawania licencji

1. Komisja ustanawia elektroniczny system wydawania licencji w odniesieniu do substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I oraz produktów i urządzeń, które zawierają te substancje lub których działanie jest zależne od tych substancji (zwany dalej „systemem wydawania licencji”), i zapewnia funkcjonowanie tego systemu.
2. Podmioty, które chcą uzyskać licencje wymagane zgodnie z art. 13 ust. 2 lub art. 14 ust. 3, składają wniosek za pomocą systemu wydawania licencji. Przed złożeniem takiego wniosku podmioty muszą posiadać ważną rejestrację w systemie wydawania licencji. Podmioty zapewniają również, że posiadają ważną rejestrację w systemie wydawania licencji przed złożeniem sprawozdania zgodnie z art. 24.

Wnioski o licencje są rozpatrywane w terminie 30 dni. Licencje są wydawane zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w załączniku VII.

3. Licencje mogą być wydawane podmiotom z siedzibą w Unii oraz podmiotom z siedzibą poza Unią.

Podmioty z siedzibą poza Unią wyznaczają wyłącznego przedstawiciela mającego siedzibę na terytorium Unii, który ponosi pełną odpowiedzialność za zapewnienie zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Wyłącznym przedstawicielem może być przedstawiciel wyznaczony na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady²².

4. Licencje są ograniczone w czasie. Pozostają one ważne do czasu ich wygaśnięcia, zawieszenia lub cofnięcia przez Komisję na podstawie niniejszego artykułu lub ich wycofania przez dany podmiot. W przypadku przywozu lub wywozu odzyskanych, poddanych recyklingowi lub zregenerowanych halonów przechowywanych do zastosowań krytycznych, o których mowa w art. 9 ust. 1, termin ważności licencji nie może przekroczyć daty końcowej stosowania krytycznego określonej w załączniku V.
5. Każdy podmiot posiadający licencję bez zbędnej zwłoki zgłasza Komisji w okresie ważności licencji wszelkie zmiany informacji przedłożonych zgodnie z załącznikiem VII, które mogą wystąpić w okresie ważności licencji.
6. W razie potrzeby Komisja może zażądać dodatkowych informacji w celu potwierdzenia dokładności i kompletności informacji dostarczonych przez podmioty zgodnie z załącznikiem VII.

²² Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

7. Właściwe organy państw członkowskich, w tym organy celne, lub Komisja mogą wymagać świadectwa potwierdzającego rodzaj lub skład przywożonych lub wywożonych substancji i mogą zażądać kopii licencji wydanej przez państwo, z którego ma miejsce przywóz lub do którego ma miejsce wywóz.
8. Komisja może udostępniać właściwym organom zainteresowanych stron Protokołu dane przedłożone w systemie wydawania licencji w zakresie, w jakim jest to konieczne w poszczególnych przypadkach.
9. Licencja zostaje zawieszona, jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że którykolwiek z obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu nie jest spełniony. Licencja zostaje cofnięta, jeżeli istnieją dowody potwierdzające, że którykolwiek z obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu nie jest spełniony. Wniosek o licencję zostaje również odrzucony lub licencja zostaje cofnięta, jeżeli istnieją dowody na poważne lub powtarzające się naruszenia przepisów prawa celnego Unii lub unijnego prawa ochrony środowiska przez podmiot w związku z jego działalnością na podstawie niniejszego rozporządzenia.

O wszelkich odrzuconych wnioskach o licencję lub o zawieszeniu lub cofnięciu licencji jak najszybciej informuje się podmioty, podając powody tego odrzucenia, zawieszenia lub cofnięcia. O takich przypadkach informuje się również państwa członkowskie.

10. Podmioty podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, aby wywóz substancji zubożających warstwę ozonową:
 - a) nie stanowił przypadku nielegalnego handlu;
 - b) nie wpływał negatywnie na realizację środków kontroli wprowadzonych przez kraj przeznaczenia w celu wypełnienia jego zobowiązań wynikających z Protokołu;

- c) nie prowadził do przekroczenia limitów ilościowych ustanowionych na podstawie Protokołu dla kraju, o którym mowa w lit. b).
11. Właściwe organy państw członkowskich, w tym organy celne, mają dostęp do systemu wydawania licencji do celów egzekwowania niniejszego rozporządzenia. Dostęp organów celnych do systemu wydawania licencji zapewnia się za pośrednictwem unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie cel, o którym mowa w ust. 14 i 15.
12. Właściwe organy państw członkowskich i Komisja zapewniają poufność informacji zawartych w systemie wydawania licencji.
13. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu zmiany załącznika VII, gdy jest to konieczne do zapewnienia sprawnego funkcjonowania systemu wydawania licencji, ułatwienia egzekwowania kontroli celnych lub zapewnienia zgodności z Protokołem.
14. Komisja zapewnia wzajemne połączenie systemu wydawania licencji z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel za pośrednictwem unijnego systemu jednego okienka w dziedzinie cel służącego do wymiany świadectw ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 2022/2399.
15. Państwa członkowskie zapewniają wzajemne połączenie swoich krajowych środowisk jednego okienka w dziedzinie cel z unijnym systemem jednego okienka w dziedzinie cel służącym do wymiany świadectw w celu wymiany informacji z systemem wydawania licencji.

Artykuł 17
Kontrola handlu

1. Organy celne i organy nadzoru rynku egzekwują zakazy i inne ograniczenia określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do przywozu i wywozu.
2. Do celów przywozu podmiotem posiadającym licencję zgodnie z art. 13 ust. 2 niniejszego rozporządzenia jest importer. Jeżeli importer nie jest znany, podmiotem posiadającym tę licencję jest zgłaszający wskazany w zgłoszeniu celnym, który ma pozwolenie na korzystanie z procedury specjalnej innej niż tranzyt, chyba że nastąpi przeniesienie praw i obowiązków na podstawie art. 218 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 pozwalające innej osobie na bycie zgłaszającym. W przypadku procedury tranzytu podmiotem posiadającym licencję jest podmiot uprawniony do korzystania z procedury.

Do celów wywozu podmiotem posiadającym licencję zgodnie z art. 14 ust. 3 jest eksporter wskazany w zgłoszeniu celnym.
3. W przypadku przywozu substancji zubożających warstwę ozonową oraz produktów i urządzeń, które zawierają te substancje lub których działanie jest zależne od tych substancji, importer lub, jeżeli nie jest on dostępny, zgłaszający wskazany w zgłoszeniu celnym lub w deklaracji do czasowego składowania, a w przypadku wywozu eksporter wskazany w zgłoszeniu celnym, w stosownych przypadkach przekazuje organom celnym w zgłoszeniu celnym następujące informacje:
 - a) numer identyfikacyjny w systemie wydawania licencji i numer licencji na podstawie art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 3;

- b) numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (EORI);
 - c) masę netto substancji zubożających warstwę ozonową, również w przypadku gdy są zawarte w produktach i urządzeniach;
 - d) masę netto pomnożoną przez ODP substancji zubożających warstwę ozonową, również w przypadku gdy są zawarte w produktach i urządzeniach;
 - e) kod towaru, pod którym są sklasyfikowane towary.
4. Organy celne weryfikują w szczególności, czy w przypadku przywozu importer wskazany w zgłoszeniu celnym lub, jeżeli nie jest on dostępny, zgłaszający, a w przypadku wywozu eksporter wskazany w zgłoszeniu celnym, posiada ważną licencję na podstawie art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 3.
5. W stosownych przypadkach organy celne przekazują informacje dotyczące odprawy celnej towarów do systemu wydawania licencji za pośrednictwem unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie cel.
6. Importerzy substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I przywożonych w pojemnikach nadających się do ponownego napełnienia udostępniają organom celnym w momencie składania zgłoszenia celnego dotyczącego dopuszczenia do swobodnego obrotu deklarację zgodności, o której mowa w art. 15 ust. 3, zawierającą dowody potwierdzające obowiązujące ustalenia dotyczące zwrotu pojemnika do ponownego napełnienia.

7. Importerzy halonów zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. g) oraz eksporterzy halonów zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. e) udostępniają organom celnym w momencie składania zgłoszenia celnego dotyczącego dopuszczenia do swobodnego obrotu lub wywozu świadectwo potwierdzające charakter substancji określony w art. 13 ust. 1 lit. g) i art. 14 ust. 1 lit. e).
8. Importerzy substancji zubożających warstwę ozonową udostępniają organom celnym w momencie składania zgłoszenia celnego dotyczącego dopuszczenia do swobodnego obrotu dowody, o których mowa w art. 15 ust. 4.
9. Podczas przeprowadzania kontroli opartych na analizie ryzyka w kontekście systemu zarządzania ryzykiem celnym oraz zgodnie z art. 46 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 organy celne weryfikują zgodność z przepisami dotyczącymi przywozu i wywozu określonymi w niniejszym rozporządzeniu. W tej analizie ryzyka uwzględnia się w szczególności wszelkie dostępne informacje na temat prawdopodobieństwa nielegalnego handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową oraz historię przestrzegania przepisów przez dany podmiot.
10. Na podstawie analizy ryzyka organ celny podczas przeprowadzania fizycznych kontroli celnych substancji zubożających warstwę ozonową oraz produktów i urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia w szczególności weryfikuje w odniesieniu do przywozu i wywozu:
 - a) czy przedstawione towary odpowiadają towarom opisanym w licencji i zgłoszeniu celnym;

- b) czy towary są odpowiednio oznakowane zgodnie z art. 15 ust. 5, zanim zostaną dopuszczone do swobodnego obrotu.

Importer lub eksporter udostępnia swoją licencję organom celnym podczas kontroli zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

11. Organy celne konfiskują lub zajmują substancje oraz produkty i urządzenia zakazane na mocy niniejszego rozporządzenia w celu ich usunięcia zgodnie z art. 197 i 198 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 lub informują właściwe organy w celu zapewnienia konfiskaty i zajęcia tego rodzaju substancji, produktów i urządzeń w celu ich usunięcia. Ponadto organy nadzoru rynku wycofują takie substancje oraz produkty i urządzenia z obrotu lub odzyskują je zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

Powrotny wywóz substancji zubożających warstwę ozonową oraz produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem, które nie są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia, jest zakazany.

12. Organy celne lub organy nadzoru rynku wdrażają wszelkie niezbędne środki, aby zapobiec próbom przywozu lub wywozu substancji zubożających warstwę ozonową oraz produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem, które już nie zostały dopuszczone do wprowadzenia na obszar lub wyprowadzenia z obszaru.

13. Państwa członkowskie wyznaczają lub uznają urzędy celne lub inne miejsca oraz określają trasę do tych urzędów i miejsc zgodnie z art. 135 i 267 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 w celu przedstawienia organom celnym substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz produktów i urządzeń, które zawierają te substancje lub których działanie jest zależne od tych substancji, w miejscu ich wprowadzenia na obszar celny Unii lub w miejscu ich wyprowadzenia z tego obszaru. Kontrole przeprowadzane są przez pracowników urzędu celnego lub przez inne upoważnione osoby zgodnie z przepisami krajowymi, które są kompetentne w zakresie kwestii związanych z zapobieganiem nielegalnej działalności objętej niniejszym rozporządzeniem i które mają dostęp do odpowiedniego sprzętu do przeprowadzania odpowiednich kontroli fizycznych w oparciu o analizę ryzyka.

Jedynie wyznaczone lub uznane urzędy celne lub inne miejsca, o których mowa w akapicie pierwszym, są uprawnione do wszczęcia lub zakończenia procedury tranzytu substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I lub produktów i urządzeń, które zawierają takie substancje lub których działanie jest od nich zależne.

Artykuł 18

Środki monitorowania nielegalnego handlu

1. Na podstawie regularnego monitorowania handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową oraz oceny potencjalnego ryzyka nielegalnego handlu związanego z przemieszczaniem substancji zubożających warstwę ozonową oraz produktów i urządzeń, które zawierają takie substancje lub których działanie jest od nich zależne, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29, aby:
 - a) uzupełnić niniejsze rozporządzenie przez określenie kryteriów, które właściwe organy państw członkowskich mają brać pod uwagę podczas przeprowadzania, zgodnie z art. 26, kontroli w celu ustalenia, czy podmioty wypełniają swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia;
 - b) uzupełnić niniejsze rozporządzenie przez określenie wymogów, które należy sprawdzić podczas monitorowania, zgodnie z art. 17, substancji zubożających warstwę ozonową oraz produktów i urządzeń, które zawierają te substancje lub których działanie jest zależne od tych substancji, objętych procedurą czasowego składowania lub procedurą celną, w tym procedurą składowania celnego lub wolnego obszaru celnego lub znajdujących się w tranzycie przez obszar celny Unii;

- c) zmienić niniejsze rozporządzenie poprzez dodanie metod śledzenia substancji zubożających warstwę ozonową wprowadzanych do obrotu w celu monitorowania, zgodnie z art. 13 i 14, przywozu i wywozu substancji zubożających warstwę ozonową oraz produktów i urządzeń, które zawierają takie substancje lub których działanie jest od nich zależne, objętych czasowym składowaniem lub procedurą celną.
2. Przyjmując akt delegowany na podstawie ust. 1, Komisja uwzględnia korzyści dla środowiska i skutki społeczno-gospodarcze metodologii, która ma zostać ustanowiona na podstawie lit. a), b) i c) tego ustępu.

Artykuł 19

Handel z państwami lub regionalnymi organizacjami integracji gospodarczej i z terytoriami nieobjętymi Protokołem

1. Zakazuje się przywozu i wywozu substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I oraz produktów i urządzeń, które zawierają te substancje lub których działanie jest zależne od tych substancji, z i do państw lub regionalnych organizacji integracji gospodarczej, które nie wyraziły zgody na związanie się postanowieniami odnoszącymi się do określonej substancji kontrolowanej objętej Protokołem.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie zasad dotyczących dopuszczania do swobodnego obrotu oraz wywozu produktów i urządzeń przywożonych z dowolnego państwa lub dowolnej regionalnej organizacji integracji gospodarczej w rozumieniu ust. 1 i wywożonych do dowolnego takiego państwa lub dowolnej takiej organizacji, które to produkty i urządzenia wytworzono przy zastosowaniu substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I, lecz które nie zawierają substancji identyfikowanych jako substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w tym załączniku, jak również zasad identyfikacji takich produktów i urządzeń. Przyjmując te akty delegowane, Komisja uwzględnia odpowiednie decyzje podjęte przez strony Protokołu oraz, w odniesieniu do zasad identyfikacji takich produktów i urządzeń, wszelkie okresowe wytyczne techniczne udzielane stronom Protokołu.
3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 Komisja – w drodze aktów wykonawczych – może autoryzować handel z dowolnym państwem lub dowolną regionalną organizacją integracji gospodarczej w rozumieniu ust. 1 substancjami zubożającymi warstwę ozonową wymienionymi w załączniku I oraz produktami i urządzeniami, które zawierają te substancje, których działanie jest zależne od tych substancji lub które wytworzono przy zastosowaniu co najmniej jednej takiej substancji, w zakresie, w jakim – zgodnie z art. 4 ust. 8 Protokołu – dane państwo lub dana regionalna organizacja integracji gospodarczej zostały na spotkaniu stron Protokołu uznane za postępujące zgodnie z Protokołem oraz przedłożyły odpowiednie dane określone w art. 7 Protokołu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

4. Z zastrzeżeniem ewentualnej decyzji podjętej przez strony Protokołu, o której mowa w ust. 2, ust. 1 odnosi się do każdego terytorium nieobjętego Protokołem, podobnie jak takie decyzje odnoszą się do każdego państwa lub każdej regionalnej organizacji integracji gospodarczej w rozumieniu ust. 1.
5. Tam, gdzie władze terytorium nieobjętego Protokołem postępują zgodnie z Protokołem oraz przedłożyły odpowiednie dane określone w art. 7 Protokołu, Komisja w drodze aktów wykonawczych może podjąć decyzję o niestosowaniu części lub wszystkich przepisów ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do tego terytorium. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

Rozdział V

Kontrola emisji

Artykuł 20

Odzysk i niszczenie używanych substancji zubożających warstwę ozonową

1. Substancje zubożające warstwę ozonową zawarte w urządzeniach chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pompach ciepła, urządzeniach zawierających rozpuszczalniki lub systemach przeciwpożarowych i gaśnicach odzyskuje się w trakcie konserwacji lub serwisowania urządzeń lub przed ich demontażem bądź usunięciem w celu zniszczenia, recyklingu lub regeneracji, chyba że odzysk ten regulują inne akty prawne Unii.

2. Od dnia 1 stycznia 2025 r. właściciele budynków i przedsiębiorcy budowlani zapewniają, aby w miarę możliwości unikać emisji podczas czynności związanych z renowacją, rekonstrukcją lub rozbiórką skutkujących usuwaniem paneli piankowych zawierających pianki z substancjami zubożającymi warstwę ozonową wymienionymi w załączniku I poprzez obchodzenie się z piankami lub zawartymi w nich substancjami w sposób zapewniający zniszczenie tych substancji. W przypadku odzysku tych substancji odzysku dokonują wyłącznie odpowiednio wykwalifikowane osoby fizyczne.
3. Od dnia 1 stycznia 2025 r. właściciele budynków i przedsiębiorcy budowlani zapewniają, aby w miarę możliwości unikać emisji podczas czynności związanych z renowacją, rekonstrukcją lub rozbiórką skutkujących usuwaniem pianek z płyt laminowanych zainstalowanych we wnękach lub strukturach zabudowanych zawierających substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I przez obchodzenie się z piankami lub zawartymi w nich substancjami w sposób zapewniający zniszczenie tych substancji. W przypadku odzysku tych substancji odzysku tego dokonują wyłącznie odpowiednio wykwalifikowane osoby fizyczne.

W przypadku gdy usuwanie pianek, o których mowa w akapicie pierwszym, nie jest możliwe do wykonania pod względem technicznym, właściciel budynku lub przedsiębiorca budowlany sporządza dokumentację potwierdzającą brak możliwości usuwania w danym przypadku. Dokumentację taką przechowuje się przez 5 lat i udostępnia właściwym organom danego państwa członkowskiego i Komisji na ich wnioski.

4. Halony zawarte w systemach przeciwpożarowych i gaśnicach odzyskuje się w trakcie konserwacji lub serwisowania urządzeń lub przed ich demontażem bądź unieszkodliwieniem w celu recyklingu lub regeneracji.

Niszczenie halonów jest zakazane, chyba że istnieją udokumentowane dowody świadczące o tym, że czystość odzyskanej lub poddanej recyklingowi substancji nie pozwala pod względem technicznym na jej regenerację, a następnie na jej wtórne wykorzystanie.

Podmioty niszczące halony w takich przypadkach przechowują tę dokumentację przez co najmniej 5 lat. Dokumentację taką udostępnia się właściwym organom danego państwa członkowskiego i Komisji na ich wniosek.

5. Substancje zubożające warstwę ozonową zawarte w produktach i urządzeniach innych niż te, o których mowa w ust. 1–4, jeżeli jest to możliwe do wykonania pod względem technicznym i ekonomicznym, są odzyskiwane w celu zniszczenia, poddania recyklingowi lub regeneracji lub są niszczone bez wcześniejszego odzysku, chyba że odzysk ten regulują inne akty prawne Unii.
6. Substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I oraz produkty i urządzenia zawierające takie substancje niszczy się wyłącznie za pomocą technologii niszczenia zatwierdzonej przez strony Protokołu.

Inne substancje zubożające warstwę ozonową, w przypadku której technologii niszczenia nie zatwierdzono, są niszczone wyłącznie za pomocą technologii niszczenia zgodnej z prawem Unii i prawem krajowym w sprawie odpadów i pod warunkiem spełnienia dodatkowych wymogów wynikających z takiego prawa.

7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie wykazu produktów i urządzeń, w przypadku których odzysk substancji zubożających warstwę ozonową lub zniszczenie produktów i urządzeń bez wcześniejszego odzysku substancji zubożających warstwę ozonową są uważane za możliwe do wykonania pod względem technicznym i ekonomicznym, określając w stosownych przypadkach technologię, którą należy stosować.

8. Państwa członkowskie promują odzysk, recykling, regenerację i niszczenie substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I oraz ustanawiają minimalne wymagania kwalifikacyjne wobec zaangażowanego personelu.

Artykuł 21

Uwalnianie substancji zubożających warstwę ozonową i kontrola szczelności

1. Zakazuje się celowego uwalniania do atmosfery substancji zubożających warstwę ozonową, w tym w przypadku ich wystąpienia w produktach i urządzeniach, jeżeli ich uwolnienie nie jest konieczne z technicznego punktu widzenia do zamierzonych zastosowań dozwolonych na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Podmioty wprowadzają wszelkie środki ostrożności w celu zapobiegania niezamierzonemu uwalnianiu substancji zubożających warstwę ozonową podczas produkcji, w tym uwalniania w sposób niezamierzony w czasie produkcji innych chemikaliów, a także podczas procesu produkcji urządzeń, stosowania, składowania i przenoszenia z jednego pojemnika lub systemu do innego lub podczas transportu, oraz w celu minimalizowania takiego uwalniania.
3. Operatorzy urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych, pompy ciepła, lub systemów ochrony przeciwpożarowej, w tym ich obiegów, zawierających substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I zapewniają, aby urządzenia stacjonarne lub systemy:
 - a) o napełnieniu wynoszącym co najmniej 3 kg, lecz mniej niż 30 kg substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I, były sprawdzane pod kątem wycieków co najmniej raz na 12 miesięcy, z wyjątkiem urządzeń z systemami hermetycznie zamkniętymi, które są oznakowane jako takie i zawierają mniej niż 6 kg substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I;

- b) o napełnieniu wynoszącym co najmniej 30 kg, lecz mniej niż 300 kg substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I, były sprawdzane pod kątem wycieków co najmniej raz na 6 miesięcy;
 - c) o napełnieniu wynoszącym co najmniej 300 kg substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I były sprawdzane pod kątem wycieków co najmniej raz na 3 miesiące.
4. Operatorzy urządzeń lub systemów zawierających substancje zubożające warstwę ozonową zapewniają naprawę wszelkich wykrytych wycieków bez zbędnej zwłoki, bez uszczerbku dla zakazu stosowania tych substancji zubożających warstwę ozonową, chyba że odzysk ten regulują inne akty prawne Unii.
5. Operatorzy, o których mowa w ust. 3, prowadzą dokumentację dotyczącą ilości i rodzaju dodawanych halonów i substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I odzyskanych podczas konserwacji lub serwisowania i ostatecznego usunięcia urządzenia lub systemów, o których mowa w tym ustępie. Operatorzy ci prowadzą również dokumentację zawierającą inne istotne informacje, w tym dane podmiotu, który dokonał konserwacji lub serwisowania, oraz daty i wyniki przeprowadzonych kontroli szczelności. Dokumentację tę przechowuje się przez co najmniej 5 lat i udostępnia się ją właściwemu organowi danego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek.
6. Państwa członkowskie ustanawiają minimalne wymagania kwalifikacyjne wobec personelu wykonującego zadania, o których mowa w ust. 3 i 4.

Rozdział VI

Wykazy substancji zubożających warstwę ozonową i sprawozdawczość

Artykuł 22

Zmiany w wykazach substancji zubożających warstwę ozonową

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu wprowadzenia zmian do załącznika II, aby włączyć do tego załącznika wszelkie substancje, które nie są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, ale które zostały uznane przez Panel ds. Oceny Naukowej ustanowiony na mocy Protokołu lub przez inny uznany organ podobnej rangi za mające znaczny ODP.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu wprowadzenia zmian do załącznika I, aby włączyć do tego załącznika wszelkie substancje spełniające warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu i wywożone, przywożone, produkowane lub wprowadzane do obrotu w znacznych ilościach oraz, w stosownych przypadkach, aby określić możliwe odstępstwa od ograniczeń określonych w rozdziale II lub IV.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu wprowadzenia do załączników I i II zmian w odniesieniu do GWP i ODP tych substancji, jeżeli jest to niezbędne w świetle nowych sprawozdań z oceny sporządzonych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu lub nowych sprawozdań sporządzonych przez Panel ds. Oceny Naukowej ustanowiony na mocy Protokołu, oraz dodania do tych załączników GWP w skali 20 lat, jeżeli jest dostępny.

Artykuł 23
Sprawozdawczość państw członkowskich

1. Do dnia 30 czerwca 2024 r., a następnie co roku, państwa członkowskie przekazują Komisji w formacie elektronicznym następujące informacje w odniesieniu do poprzedniego roku kalendarzowego:
 - a) informacje na temat ilości halonów zainstalowanych, zastosowanych lub przechowywanych do zastosowań krytycznych, o których mowa w art. 9 ust. 1, środków podjętych w zakresie redukcji ich emisji i oszacowania takich emisji, jak również na temat postępów w ocenie i stosowaniu równoważnych alternatyw;
 - b) informacje na temat przypadków nielegalnego handlu, w szczególności tych wykrytych podczas kontroli przeprowadzanych zgodnie z art. 26, w tym – w stosownych przypadkach – informacje dotyczące nakładania kar, o których mowa w art. 27.
2. W stosownych przypadkach, w drodze aktów wykonawczych Komisja może określić wzór, zgodnie z którym należy przedkładać informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu zmiany ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli jest to konieczne w świetle decyzji podjętych przez strony Protokołu.

Artykuł 24
Sprawozdawczość podmiotów

1. Do dnia 31 marca 2025 r., a następnie co roku, każdy podmiot za pośrednictwem elektronicznego narzędzia sprawozdawczego zgłasza Komisji dane wymienione w załączniku VI w odniesieniu do każdej substancji zubożającej warstwę ozonową, dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego.

Państwa członkowskie mają również dostęp do elektronicznego narzędzia sprawozdawczego podmiotów podlegających ich jurysdykcji.

Przed złożeniem sprawozdania podmioty rejestrują się w systemie wydawania licencji.

2. Właściwe organy państw członkowskich i Komisja podejmują właściwe działania w celu ochrony poufności informacji przedłożonych im zgodnie z niniejszym artykułem.
3. W stosownych przypadkach Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa format i sposób składania sprawozdań, o których mowa w załączniku VI. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu wprowadzenia zmian do załącznika VI, jeżeli jest to konieczne w świetle decyzji podjętych przez strony Protokołu.

Rozdział VII

Egzekwowanie przepisów

Artykuł 25

Współpraca i wymiana informacji

1. W przypadku gdy jest to wymagane do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem, właściwe organy każdego państwa członkowskiego, w tym organy celne, organy nadzoru rynku, organy ds. ochrony środowiska i wszelkie inne właściwe organy odpowiedzialne za kontrolę, współpracują ze sobą, z właściwymi organami innych państw członkowskich, z Komisją oraz, w stosownych przypadkach, z organami administracyjnymi państw trzecich.

Jeżeli do zapewnienia właściwego wdrożenia systemu zarządzania ryzykiem celnym konieczna jest współpraca z organami celnymi, właściwe organy państw członkowskich przekazują organom celnym wszystkie niezbędne informacje zgodnie z art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

2. Jeżeli organy celne, organy nadzoru rynku lub jakikolwiek inny właściwy organ państwa członkowskiego wykryją naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, ten właściwy organ powiadamia organ ds. ochrony środowiska lub, jeżeli nie jest on właściwym organem, inny organ odpowiedzialny za egzekwowanie kar zgodnie z art. 27.

3. Państwa członkowskie zapewniają swoim właściwym organom możliwość skutecznego dostępu do wszelkich informacji niezbędnych do egzekwowania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz możliwość wymiany tych informacji między nimi. Zakres tych informacji obejmuje dane celne, informacje dotyczące własności i sytuacji finansowej, wszelkie naruszenia przepisów w zakresie ochrony środowiska, a także dane zapisane w systemie wydawania licencji.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, udostępnia się również właściwym organom innych państw członkowskich oraz Komisji, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia egzekwowania przepisów niniejszego rozporządzenia.

4. Właściwe organy ostrzegają właściwe organy innych państw członkowskich, jeżeli stwierdzą naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, które może dotyczyć więcej niż jednego państwa członkowskiego. Właściwe organy informują w szczególności właściwe organy innych państw członkowskich w przypadku wykrycia na rynku określonego produktu niezgodnego z niniejszym rozporządzeniem, aby umożliwić jego zajęcie, konfiskatę, wycofanie z obrotu lub odzyskanie w celu unieszkodliwienia.

Do celów wymiany informacji związanych z ryzykiem celnym wykorzystuje się system zarządzania ryzykiem celnym.

Organy celne wymieniają również wszelkie istotne informacje dotyczące naruszeń niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 515/97²³ oraz, w stosownych przypadkach, zwracają się o pomoc do pozostałych państw członkowskich i Komisji.

²³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

Artykuł 26

Obowiązek przeprowadzania kontroli

1. Właściwe organy państw członkowskich przeprowadzają kontrole w celu ustalenia, czy podmioty wypełniają swoje zobowiązania wynikające z niniejszego rozporządzenia.
2. Kontrole przeprowadza się zgodnie z podejściem opartym na analizie ryzyka, w ramach którego uwzględnia się w szczególności historię przestrzegania przepisów przez podmioty, ryzyko niezgodności konkretnego produktu z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz wszelkie inne istotne informacje otrzymane od Komisji, organów celnych, organów nadzoru rynku i organów ds. ochrony środowiska i innych organów państw członkowskich odpowiedzialnych za kontrolę lub od właściwych organów państw trzecich.

Właściwe organy państw członkowskich przeprowadzają kontrole również w przypadku, gdy są w posiadaniu dowodów lub innych istotnych informacji, w tym na podstawie uzasadnionych zastrzeżeń przekazanych przez osoby trzecie lub Komisję, dotyczących potencjalnej niezgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują:
 - a) kontrole na miejscu w zakładach przeprowadzane z odpowiednią częstotliwością oraz weryfikację stosownej dokumentacji i urządzeń; oraz
 - b) kontrole platform internetowych na podstawie niniejszego ustępu.

Bez uszczerbku dla rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065²⁴, w przypadku gdy platforma internetowa objęta zakresem rozdziału III sekcja 4 tego rozporządzenia umożliwia zawieranie umów na odległość z podmiotami oferującymi substancje zubożające warstwę ozonową lub produkty i urządzenia, które zawierają takie substancje, właściwe organy państw członkowskich sprawdzają, czy podmiot, substancje zubożające warstwę ozonową, oferowane produkty lub urządzenia spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu. Właściwe organy informują Komisję i odpowiednie właściwe organy, o których mowa w art. 49 rozporządzenia (UE) 2022/2065, oraz współpracują z nimi w celu zapewnienia zgodności z tym rozporządzeniem.

Kontrole przeprowadza się bez wcześniejszego uprzedzenia podmiotu, z wyjątkiem sytuacji, kiedy wcześniejsze powiadomienie jest niezbędne do zapewnienia skuteczności kontroli. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty udzielały właściwym organom wszelkiej niezbędnej pomocy w celu umożliwienia tym organom przeprowadzenia kontroli przewidzianych w niniejszym artykule.

4. Właściwe organy państw członkowskich prowadzą protokoły kontroli, wskazujące w szczególności ich charakter i wyniki, jak również środków wprowadzonych w przypadku niezgodności. Protokoły wszystkich kontroli są przechowywane przez co najmniej 5 lat.

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1).

5. Każde państwo członkowskie może, na wniosek innego państwa członkowskiego, przeprowadzić kontrole lub inne formalne postępowania wyjaśniające w sprawie podmiotów prowadzących działalność na terytorium tego państwa członkowskiego i podejrzewanych o udział w nielegalnym przepływie substancji, produktów lub urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem. Państwo członkowskie składające wniosek jest informowane o wyniku kontroli lub postępowania wyjaśniającego.
6. Wykonując zadania powierzone jej na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja może wystąpić do właściwych organów państw członkowskich i do podmiotów o przekazanie wszelkich niezbędnych informacji. Występując do podmiotów o przekazanie informacji, Komisja przesyła równocześnie kopię żądania do właściwego organu państwa członkowskiego, na którego terytorium mieści się siedziba podmiotu.
7. Komisja podejmuje odpowiednie działania ukierunkowane na wspieranie należytej wymiany informacji i współpracy między właściwymi organami państw członkowskich, jak również między właściwymi organami i Komisją. Komisja podejmuje odpowiednie kroki w celu ochrony poufności informacji otrzymanych na podstawie niniejszego artykułu.

Rozdział VIII

Kary, procedura komitetowa i wykonywanie przekazanych uprawnień

Artykuł 27

Kary

1. Bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE²⁵ państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia wykonywania tych kar. Przed dniem 1 stycznia 2026 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych zasadach i środkach oraz powiadamiają niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających na nie wpływ.
2. Kary są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające oraz, w stosownych przypadkach, są określane z należyтым uwzględnieniem następujących kwestii:
 - a) charakteru i wagi naruszenia;
 - b) populacji ludzkiej lub środowiska, na które naruszenie wpłynęło, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska;

²⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

- c) wszelkich wcześniejszych naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia przez podmiot ponoszący odpowiedzialność;
- d) sytuacji finansowej podmiotu ponoszącego odpowiedzialność.

3. Kary te obejmują:

- a) administracyjne kary finansowe zgodnie z ust. 4; jednakże państwa członkowskie mogą także – lub alternatywnie – stosować sankcje karne, pod warunkiem że są one równie skuteczne, proporcjonalne i odstraszające jak finansowe kary administracyjne, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego punktu;
- b) konfiskatę lub zajęcie, wycofanie lub usunięcie z obrotu lub przejęcie przez właściwe organy towarów uzyskanych niezgodnie z prawem;
- c) tymczasowy zakaz stosowania, produkcji, przywozu, wywozu lub wprowadzania do obrotu danych substancji zubożających warstwę ozonową lub danych produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest od nich zależne, w przypadku poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń.

4. Administracyjne kary finansowe, o których mowa w ust. 3 lit. a), są proporcjonalne do szkód wyrządzonych środowisku, stosownie do przypadku i skutecznie pozbawiają osoby odpowiedzialne korzyści ekonomicznych uzyskanych z dokonanych naruszeń i których poziom stopniowo wzrasta w przypadku powtarzających się naruszeń. Wysokość administracyjnych kar finansowych stopniowo wzrasta w przypadku powtarzających się naruszeń.

W przypadku niezgodnych z prawem produkcji, przywozu, wywozu, wprowadzania do obrotu lub stosowania substancji zubożających warstwę ozonową lub produktów i urządzeń, które zawierają takie substancje lub których działanie jest od nich zależne, maksymalna wysokość administracyjnej kary pieniężnej wynosi co najmniej pięciokrotność wartości rynkowej danych substancji zubożających warstwę ozonową lub produktów i urządzeń. W przypadku powtarzających się naruszeń w okresie pięciu lat maksymalna wysokość administracyjnej kary finansowej wynosi co najmniej ośmiokrotność rynkowej wartości danych substancji zubożających warstwę ozonową lub produktów i urządzeń.

Artykuł 28

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Substancji Zubożających Warstwę Ozonową. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 29

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 7, art. 9 ust. 3, art. 18 ust. 1, art. 19 ust. 2, art. 20 ust. 7, art. 22, art. 23 ust. 3 i art. 24 ust. 4, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 16 ust. 13, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 3 marca 2025 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 7, art. 9 ust. 3, art. 16 ust. 13, art. 18 ust. 1, art. 19 ust. 2, art. 20 ust. 7, art. 22, art. 23 ust. 3 i art. 24 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 7, art. 9 ust. 3, art. 16 ust. 13, art. 18 ust. 1, art. 19 ust. 2, art. 20 ust. 7, art. 22, art. 23 ust. 3 i art. 24 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Rozdział IX

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 30

Przegląd

1. Komisja publikuje sprawozdanie na temat skutków niniejszego rozporządzenia do dnia 1 stycznia 2030 r. Sprawozdanie zawiera ocenę dostępności rozwiązań alternatywnych wobec substancji zubożających warstwę ozonową do zastosowań regulowanych na mocy art. 6–9.

2. Europejski Naukowy Komitet Doradczy ds. Zmiany Klimatu ustanowiony na mocy art. 10a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009²⁶ może z własnej inicjatywy udzielać porad naukowych i wydawać sprawozdania na temat spójności niniejszego rozporządzenia z celami rozporządzenia (UE) 2021/1119 i międzynarodowymi zobowiązaniami Unii wynikającymi z porozumienia paryskiego.

Artykuł 31

Uchylenie i przepisy przejściowe

1. Rozporządzenie (WE) nr 1005/2009 traci moc.
2. Artykuł 18 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 mający zastosowanie w dniu ... [dzień przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] stosuje się nadal do dnia 2 marca 2025 r.
3. Artykuł 27 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 mający zastosowanie w dniu ... [jeden dzień przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] stosuje się nadal w odniesieniu do okresu sprawozdawczego od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.
4. Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku VIII.

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska (Dz.U. L 126 z 21.5.2009, s. 13).

Artykuł 32

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 16 ust. 1, 2 i 4–15, art. 17 ust. 5 niniejszego rozporządzenia oraz załącznik VII pkt 2 do niniejszego rozporządzenia stosuje się od dnia 3 marca 2025 r. w odniesieniu do dopuszczenia do swobodnego obrotu, o którym mowa w art. 201 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, oraz w odniesieniu do wszystkich innych procedur przywozu i wywozu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Substancje zubożające warstwę ozonową, o których mowa w art. 2 lit. a)¹

Grupa	Substancja			Potencjał niszczenia ozonu (ODP) ²	Współczynnik globalnego ocieplenia (GWP) ³
Grupa I	CFCl ₃	CFC-11	Trichlorofluorometan	1,0	5 560
	CF ₂ Cl ₂	CFC-12	Dichlorodifluorometan	1,0	11 200
	C ₂ F ₃ Cl ₃	CFC-113	Trichlorotrifluoroetan	0,8	6 520
	C ₂ F ₄ Cl ₂	CFC-114	Dichlorotetrafluoroetan	1,0	9 430
	C ₂ F ₅ Cl	CFC-115	Chloropentafluoroetan	0,6	9 600
Grupa II	CF ₃ Cl	CFC-13	Chlorotrifluorometan	1,0	16 200
	C ₂ FCl ₅	CFC-111	Pentachlorofluoroetan	1,0	(*)
	C ₂ F ₂ Cl ₄	CFC-112	Tetrachlorodifluoroetan	1,0	4 620
	C ₃ FCl ₇	CFC-211	Heptachlorofluoropropan	1,0	(*)
	C ₃ F ₂ Cl ₆	CFC-212	Heksachlorodifluoropropan	1,0	(*)
	C ₃ F ₃ Cl ₅	CFC-213	Pentachlorotrifluoropropan	1,0	(*)
	C ₃ F ₄ Cl ₄	CFC-214	Tetrachlorotetrafluoropropan	1,0	(*)
	C ₃ F ₅ Cl ₃	CFC-215	Trichloropentafluoropropan	1,0	(*)
	C ₃ F ₆ Cl ₂	CFC-216	Dichlorohexafluoropropan	1,0	(*)
	C ₃ F ₇ Cl	CFC-217	Chloroheptafluoropropan	1,0	(*)

¹ Niniejszy załącznik obejmuje substancje zubożające warstwę ozonową oraz ich izomery. Zgodnie z art. 2 lit. a) mieszaniny zawierające substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w niniejszym załączniku uznaje się za substancje zubożające warstwę ozonową objęte niniejszym rozporządzeniem.

² Wymienione wielkości ODP są wielkościami szacunkowymi opartymi na istniejącej wiedzy oraz podlegają okresowej ocenie i zmianom w świetle decyzji podejmowanych przez strony.

³ Na podstawie szóstego sprawozdania oceniającego, rozdział 7: Bilans cieplny Ziemi, klimatyczne sprzężenie zwrotne oraz wrażliwość klimatu – materiały uzupełniające przyjęte przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, o ile nie wskazano inaczej.

* Wartość standardowa, GWP nie jest jeszcze dostępny.

Grupa	Substancja			Potencjał niszczenia ozonu (ODP) ²	Współczynnik globalnego ocieplenia (GWP) ³
Grupa III	CF ₂ BrCl	halon-1211	Bromochlorodifluorometan	3,0	1 930
	CF ₃ Br	halon-1301	Bromotrifluorometan	10,0	7 200
	C ₂ F ₄ Br ₂	halon-2402	Dibromotetrafluoroetan	6,0	2 170
	CBr ₂ F ₂	halon-1202	Dibromodifluorometan	1,25	216
Grupa IV	CCl ₄	CTC	Tetrachlorometan (tetrachlorek węgla)	1,1	2 200
Grupa V	C ₂ H ₃ Cl ₃ ⁴	1,1,1-TCA	1,1,1-trichloroetan (metylochloroform)	0,1	161
Grupa VI	CH ₃ Br	bromek metylu	Bromometan	0,6	2,43

⁴ Wymieniony wzór nie odnosi się do 1,1,2-trichloroetanu.

Grupa	Substancja			Potencjał niszczenia ozonu (ODP) ²	Współczynnik globalnego ocieplenia (GWP) ³
Grupa VII	CH ₂ Br ₂	HBFC-21 B2	Dibromofluorometan	1,00	(*)
	CH ₂ FBr	HBFC-22 B1	Bromodifluorometan	0,74	380
	CH ₂ FBr	HBFC-31 B1	Bromofluorometan	0,73	(*)
	C ₂ HFBr ₄	HBFC-121 B4	Tetrabromofluoroetan	0,8	(*)
	C ₂ HF ₂ Br ₃	HBFC-122 B3	Tribromodifluoroetan	1,8	(*)
	C ₂ HF ₃ Br ₂	HBFC-123 B2	Dibromotrifluoroetan	1,6	(*)
	C ₂ HF ₄ Br	HBFC-124 B1	Bromotetrafluoroetan	1,2	201
	C ₂ H ₂ FBr ₃	HBFC-131 B3	Tribromofluoroetan	1,1	(*)
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	HBFC-132 B2	Dibromodifluoroetan	1,5	(*)
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	HBFC-133 B1	Bromotrifluoroetan	1,6	177
	C ₂ H ₃ FBr ₂	HBFC-141 B2	Dibromofluoroetan	1,7	(*)

Grupa	Substancja			Potencjał niszczenia ozonu (ODP) ²	Współczynnik globalnego ocieplenia (GWP) ³
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	HBFC-142 B1	Bromodifluoroetan	1,1	(*)
	C ₂ H ₄ FBr	HBFC-151 B1	Bromofluoroetan	0,1	(*)
	C ₃ HFBr ₆	HBFC-221 B6	Heksabromofluoropropan	1,5	(*)
	C ₃ HF ₂ Br ₅	HBFC-222 B5	Pentabromodifluoropropan	1,9	(*)
	C ₃ HF ₃ Br ₄	HBFC-223 B4	Tetrabromotrifluoropropan	1,8	(*)
	C ₃ HF ₄ Br ₃	HBFC-224 B3	Tribromotetrafluoropropan	2,2	(*)
	C ₃ HF ₅ Br ₂	HBFC-225 B2	Dibromopentafluoropropan	2,0	(*)
	C ₃ HF ₆ Br	HBFC-226 B1	Bromoheksafluoropropan	3,3	(*)
	C ₃ H ₂ FBr ₅	HBFC-231 B5	Pentabromofluoropropan	1,9	(*)
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	HBFC-232 B4	Tetrabromodifluoropropan	2,1	(*)
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	HBFC-233 B3	Tribromotrifluoropropan	5,6	(*)
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	HBFC-234 B2	Dibromotetrafluoropropan	7,5	(*)

Grupa	Substancja			Potencjał niszczenia ozonu (ODP) ²	Współczynnik globalnego ocieplenia (GWP) ³
	C ₃ H ₂ F ₅ Br	HBFC-235 B1	Bromopentafluoropropan	1,4	(*)
	C ₃ H ₃ FBr ₄	HBFC-241 B4	Tetrabromofluoropropan	1,9	(*)
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	HBFC-242 B3	Tribromodifluoropropan	3,1	(*)
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	HBFC-243 B2	Dibromotrifluoropropan	2,5	(*)
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	HBFC-244 B1	Bromotetrafluoropropan	4,4	(*)
	C ₃ H ₄ FBr ₃	HBFC-251 B1	Tribromofluoropropan	0,3	(*)
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	HBFC-252 B2	Dibromodifluoropropan	1,0	(*)
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	HBFC-253 B1	Bromotrifluoropropan	0,8	(*)
	C ₃ H ₅ FBr ₂	HBFC-261 B2	Dibromofluoropropan	0,4	(*)
	C ₃ H ₅ F ₂ Br	HBFC-262 B1	Bromodifluoropropan	0,8	(*)
	C ₃ H ₆ FBr	HBFC-271 B1	Bromofluoropropan	0,7	(*)

Grupa	Substancja			Potencjał niszczenia ozonu (ODP) ²	Współczynnik globalnego ocieplenia (GWP) ³
Grupa VIII	CHFC ₂	HCFC-21 ⁵	Dichlorofluorometan	0,040	160
	CHF ₂ Cl	HCFC-22 ⁴	Chlorodifluorometan	0,055	1 960
	CH ₂ FCI	HCFC-31	Chlorofluorometan	0,020	79,4
	C ₂ HFCl ₄	HCFC-121	Tetrachlorofluoroetan	0,040	58,3
	C ₂ HF ₂ Cl ₃	HCFC-122	Trichlorodifluoroetan	0,080	56,4
	C ₂ HF ₃ Cl ₂	HCFC-123 ⁴	Dichlorotrifluoroetan	0,020	90,4
	C ₂ HF ₄ Cl	HCFC-124 ⁴	Chlorotetrafluoroetan	0,022	597
	C ₂ H ₂ FCI ₃	HCFC-131	Trichlorofluoroetan	0,050	30 ⁶
	C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂	HCFC-132	Dichlorodifluoroetan	0,050	122
	C ₂ H ₂ F ₃ Cl	HCFC-133	Chlorotrifluoroetan	0,060	275 ⁵
	C ₂ H ₃ FCI ₂	HCFC-141	Dichlorofluoroetan	0,070	46,6

⁵ Wskazuje substancję najpopularniejszą z punktu widzenia handlowego, tak jak przewidziano w Protokole.

⁶ „Scientific Assessment of Ozone Depletion”: 2018; Dodatek A Podsumowanie liczebności, czasy życia, potencjał niszczenia ozonu (ODP), wartości efektywności radiacyjnej, współczynnik globalnego ocieplenia (GWP) oraz współczynnik zmiany globalnej temperatury.

Grupa	Substancja			Potencjał niszczenia ozonu (ODP) ²	Współczynnik globalnego ocieplenia (GWP) ³
	CH ₃ CFCl ₂	HCFC-141b ⁴	1,1-dichloro-1-fluoroetan	0,110	860
	C ₂ H ₃ F ₂ Cl	HCFC-142	Chlorodifluoroetan	0,070	175 ⁵
	CH ₃ CF ₂ Cl	HCFC-142b ⁴	1-chloro-1,1-difluoroetan	0,065	2 300
	C ₂ H ₄ FCI	HCFC-151	Chlorofluoroetan	0,005	10 ⁵
	C ₃ HFCl ₆	HCFC-221	Heksachlorofluoropropan	0,070	110 ⁵
	C ₃ HF ₂ Cl ₅	HCFC-222	Pentachlorodifluoropropan	0,090	500 ⁵
	C ₃ HF ₃ Cl ₄	HCFC-223	Tetrachlorotrifluoropropan	0,080	695 ⁵
	C ₃ HF ₄ Cl ₃	HCFC-224	Trichlorotetrafluoropropan	0,090	1 090 ⁵
	C ₃ HF ₅ Cl ₂	HCFC-225	Dichloropentafluoropropan	0,070	1 560 ⁵
	CF ₃ CF ₂ CHCl ₂	HCFC-225ca ⁴	3,3-dichloro-1,1,1,2,2-pentafluoropropan	0,025	137
	CF ₂ ClCF ₂ CHClF	HCFC-225cb ⁴	1,3-dichloro-1,1,2,2,3-pentafluoropropan	0,033	568
	C ₃ HF ₆ Cl	HCFC-226	Chlorohexafluoropropan	0,100	2 455 ⁵
	C ₃ H ₂ FCl ₅	HCFC-231	Pentachlorofluoropropan	0,090	350 ⁵
	C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄	HCFC-232	Tetrachlorodifluoropropan	0,100	690 ⁵

Grupa	Substancja			Potencjał niszczenia ozonu (ODP) ²	Współczynnik globalnego ocieplenia (GWP) ³
	C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃	HCFC-233	Trichlorotrifluoropropan	0,230	1 495 ⁵
	C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂	HCFC-234	Dichlorotetrafluoropropan	0,280	3 490 ⁵
	C ₃ H ₂ F ₅ Cl	HCFC-235	Chloropentafluoropropan	0,520	5 320 ⁵
	C ₃ H ₃ FCl ₄	HCFC-241	Tetrachlorofluoropropan	0,090	450 ⁵
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃	HCFC-242	Trichlorodifluoropropan	0,130	1 025 ⁵
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂	HCFC-243	Dichlorotrifluoropropan	0,120	2 060 ⁵
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl	HCFC-244	Chlorotetrafluoropropan	0,140	3 360 ⁵
	C ₃ H ₄ FCl ₃	HCFC-251	Trichlorofluoropropan	0,010	70 ⁵
	C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂	HCFC-252	Dichlorodifluoropropan	0,040	275 ⁵
	C ₃ H ₄ F ₃ Cl	HCFC-253	Chlorotrifluoropropan	0,030	665 ⁵
	C ₃ H ₅ FCl ₂	HCFC-261	Dichlorofluoropropan	0,020	84 ⁵
	C ₃ H ₅ F ₂ Cl	HCFC-262	Chlorodifluoropropan	0,020	227 ⁵
	C ₃ H ₆ FCl	HCFC-271	Chlorofluoropropan	0,030	340 ⁵
Grupa IX	CH ₂ BrCl	BCM	Bromochlorometan	0,12	4,74

ZAŁĄCZNIK II

Substancje zubożające warstwę ozonową, o których mowa w art. 2 lit. a)¹
i które nie są kontrolowane na podstawie Protokołu

Substancja		Potencjał niszczenia ozonu (ODP) ²	Współczynnik globalnego ocieplenia (GWP) ³
C ₃ H ₇ Br	1-bromopropan (bromek n-propylu)	0,02 — 0,10	0,052
C ₂ H ₅ Br	Bromoetan (bromek etylu)	0,1 — 0,2	0,487
CF ₃ I	Trifluorojodometan (jodek trifluorometylu)	0,01 — 0,02	(*)
CH ₃ Cl	Chlorometan (chlorek metylenu)	0,02	5,54
C ₃ H ₂ BrF ₃	2-bromo-3,3,3-trifluoroprop-1-en (2-BTP)	<0,05 ⁴	(*)
CH ₂ Cl ₂	Dichlorometan (DCM)	różny od zera ⁵	11,2
C ₂ Cl ₄	Tetrachloroetylen (perchloroetylen (PCE))	0.006 — 0.007 ⁴	(*)

-
- ¹ Niniejszy załącznik obejmuje substancje zubożające warstwę ozonową oraz ich izomery. Zgodnie z art. 2 lit. a) mieszaniny zawierające substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w niniejszym załączniku uznaje się za substancje zubożające warstwę ozonową objęte niniejszym rozporządzeniem.
- ² Wymienione wielkości ODP są wielkościami szacunkowymi opartymi na istniejącej wiedzy oraz podlegają okresowej ocenie i zmianom w świetle decyzji podejmowanych przez strony.
- ³ Na podstawie szóstego sprawozdania oceniającego, rozdział 7: Bilans cieplny Ziemi, klimatyczne sprzężenie zwrotne oraz wrażliwość klimatu – materiały uzupełniające przyjęte przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, o ile nie wskazano inaczej.
- * Wartość standardowa, GWP nie jest jeszcze dostępny.
- ⁴ „Scientific Assessment of Ozone Depletion”: 2018; Dodatek A Podsumowanie liczebności, czasy życia, potencjał niszczenia ozonu (ODP), wartości efektywności radiacyjnej, GWP oraz współczynnik zmiany globalnej temperatury.
- ⁵ Nowe substancje zubożające warstwę ozonową zgłoszone przez strony: Decyzje XIII/5, X/8 oraz IX/24 (zaktualizowane w maju 2012 r.).
https://ozone.unep.org/resources?term_node_tid_depth%5B883%5D=883

ZAŁĄCZNIK III

Czynniki ułatwiające procesy chemiczne

Do procesów chemicznych, o których mowa w art. 7, zalicza się:

- a) stosowanie tetrachlorku węgla do usuwania trichlorku azotu w procesie wytwarzania chloru i sody kaustycznej;
- b) stosowanie tetrachlorku węgla w procesie wytwarzania kauczuku chlorowanego;
- c) stosowanie tetrachlorku węgla w procesie wytwarzania polifenyleneterftalamidu;
- d) stosowanie CFC-12 w syntezie fotochemicznej perfluoropolieteronadtlenkowych prekursorów Z-perfluoropolieterów i ich pochodnych difunkcyjnych;
- e) stosowanie tetrachlorku węgla w procesie produkcji cyclodime.

Maksymalna ilość substancji zubożających warstwę ozonową, jakie mogą być użyte w charakterze czynników ułatwiających procesy chemiczne w Unii, nie przekracza 921 ton metrycznych rocznie. Maksymalna ilość substancji zubożających warstwę ozonową, jaka może zostać uwolniona w wyniku zastosowań czynników ułatwiających procesy chemiczne w Unii, nie przekracza 15 ton metrycznych rocznie.

ZAŁĄCZNIK IV

Warunki wprowadzania do obrotu, a następnie dostarczania lub udostępniania substancji zubożających warstwę ozonową do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, o których mowa w art. 8 ust. 6

1. Substancje zubożające warstwę ozonową do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych powinny charakteryzować się następującymi stopniami czystości:

Substancja	%
CTC (odczynnik czysty do analizy)	99,5
1,1,1-trichloroetan	99,0
CFC 11	99,5
CFC 13	99,5
CFC 12	99,5
CFC 113	99,5
CFC 114	99,5
Inne substancje zubożające warstwę ozonową o temperaturze wrzenia > 20 °C	99,5
Inne substancje zubożające warstwę ozonową o temperaturze wrzenia < 20 °C	99,0

Te substancje zubożające warstwę ozonową mogą być następnie mieszane przez producentów, dostawców lub dystrybutorów z innymi substancjami chemicznymi, niezależnie od tego czy podlegają one kontroli na podstawie Protokołu, tak jak przyjęto do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych.

2. Substancje zubożające warstwę ozonową, o których mowa w punkcie 1, i mieszaniny zawierające te substancje powinny być dostarczane wyłącznie w zamykanych pojemnikach lub w butlach ciśnieniowych o pojemności mniejszej niż 3 dm³ lub w ampulkach szklanych o pojemności 10 cm³ lub mniejszej i powinny być wyraźnie oznaczone jako substancje zubożające warstwę ozonową, których stosowanie jest ograniczone do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, ze wskazaniem, że zużyte substancje lub ich nadmiar w miarę możliwości zbiera się i poddaje recyklingowi. Jeżeli poddanie recyklingowi nie jest możliwe, materiał zostaje zniszczony.
3. Zużyte substancje zubożające warstwę ozonową, o których mowa w pkt 1, lub ich nadmiar, a także mieszaniny zawierające te substancje, w miarę możliwości zbiera się i poddaje recyklingowi. Substancje te i mieszaniny zawierające te substancje są niszczone, jeżeli recykling nie jest możliwy.

ZAŁĄCZNIK V

Krytyczne zastosowania halonów, o których mowa w art. 9 ust. 1

Do celów niniejszego załącznika stosuje się następujące definicje:

1. „data graniczna” oznacza termin, po upływie którego nie używa się halonów w gaśnicach lub systemach ochrony przeciwpożarowej w nowym sprzęcie i w nowych obiektach w ramach danego zastosowania.
2. „nowy sprzęt” oznacza sprzęt, w przypadku którego do daty granicznej nie miało miejsce żadne z następujących zdarzeń:
 - a) podpisanie stosownej umowy o zamówienie publiczne lub zaprojektowanie danego sprzętu;
 - b) złożenie wniosku o homologację typu lub certyfikat typu we właściwym organie regulacyjnym; w przypadku statku powietrznego złożenie wniosku o certyfikat typu oznacza złożenie wniosku o nowy certyfikat typu dla statku powietrznego.
3. „nowe obiekty” oznaczają obiekty, w przypadku których do daty granicznej nie miało miejsce żadne z następujących zdarzeń:
 - a) podpisanie stosownej umowy o zaprojektowanie danego obiektu;
 - b) złożenie wniosku o pozwolenie na budowę we właściwym organie regulacyjnym.

4. „data końcowa” oznacza termin, po upływie którego nie wolno stosować halonów w danych zastosowaniach oraz do którego gaśnice lub systemy ochrony przeciwpożarowej zawierające halon podlegają obowiązkowej likwidacji.
5. „zobojętnianie” oznacza działanie, którego celem jest niedopuszczenie do zapoczątkowania spalania w łatwopalnym lub wybuchowym środowisku poprzez dodanie inhibitora lub rozcieńczalnika.
6. „przestrzeń zwykle zajmowana przez ludzi” oznacza przestrzeń chronioną, w której konieczna jest stała lub bardzo częsta obecność ludzi w celu zapewnienia skutecznego działania sprzętu lub obiektu; dla celów zastosowań wojskowych poziomem zajętości przestrzeni chronionej jest poziom przewidziany w sytuacji bojowej.
7. „przestrzeń zwykle niezajmowana przez ludzi” oznacza przestrzeń chronioną, w której przebywa się sporadycznie, w szczególności w celu przeprowadzenia działań konserwacyjnych, i gdzie stała obecność ludzi nie jest konieczna do zapewnienia skutecznego działania sprzętu lub obiektu.

KRYTYCZNE ZASTOSOWANIA HALONÓW					
Wniosek				Data graniczna (31 grudnia podanego roku)	Data końcowa (31 grudnia podanego roku)
Kategoria sprzętu lub obiektu	Cel	Rodzaj gaśnicy	Rodzaj halonu		
1. W wojskowych pojazdach lądowych	1.1. Do ochrony przedziałów silnikowych	Stały system gaśniczy	1301 1211 2402	2010	2035
	1.2. Do ochrony przedziałów załogi	Stały system gaśniczy	1301 2402	2011	2040
2. W nawodnych okrętach marynarki wojennej	2.1. Do ochrony zwykle zajmowanych przez ludzi przestrzeni maszynowni	Stały system gaśniczy	1301 2402	2010	2040
	2.2. Do ochrony zwykle niezajmowanych przez ludzi przedziałów silnikowych	Stały system gaśniczy	1301 1211 2402	2010	2035
	2.3. Do ochrony zwykle niezajmowanych przez ludzi przedziałów urządzeń elektrycznych	Stały system gaśniczy	1301 1211	2010	2030

KRYTYCZNE ZASTOSOWANIA HALONÓW					
Wniosek				Data graniczna (31 grudnia podanego roku)	Data końcowa (31 grudnia podanego roku)
Kategoria sprzętu lub obiektu	Cel	Rodzaj gaśniczy	Rodzaj halonu		
	2.4. Do ochrony ośrodków dowodzenia	Stały system gaśniczy	1301	2010	2030
	2.5. Do ochrony pomieszczeń pompy paliwowej	Stały system gaśniczy	1301	2010	2030
	2.6. Do ochrony zbiorników zasobnikowych łatwopalnych cieczy	Stały system gaśniczy	1301 1211 2402	2010	2030
3. W okrętach podwodnych marynarki wojennej	3.1. Do ochrony przestrzeni maszynowni	Stały system gaśniczy	1301	2010	2040
	3.2. Do ochrony ośrodków dowodzenia	Stały system gaśniczy	1301	2010	2040
	3.3. Do ochrony przestrzeni zespołu prądnicowego z silnikiem wysokoprężnym	Stały system gaśniczy	1301	2010	2040
	3.4. Do ochrony przedziałów urządzeń elektrycznych	Stały system gaśniczy	1301	2010	2040

KRYTYCZNE ZASTOSOWANIA HALONÓW					
Wniosek				Data graniczna (31 grudnia podanego roku)	Data końcowa (31 grudnia podanego roku)
Kategoria sprzętu lub obiektu	Cel	Rodzaj gaśnicy	Rodzaj halonu		
4. Na statkach powietrznych	4.1 Do ochrony zwykle niezajmowanych przez ludzi ładowni	Stały system gaśniczy	1301 1211 2402	2024	2040
	4.2. Do ochrony kabin i przedziałów załogi	Gaśnica przenośna	1211 2402	2014	2025
	4.3. Do ochrony gondoli silnikowych i pomocniczych pokładowych zespołów energetycznych	Stały system gaśniczy	1301 1211 2402	2014	2040
	4.4. Do zubożniania zbiorników paliwowych	Stały system gaśniczy	1301 2402	2011	2040
	4.5. Do ochrony przegród kadłubowych	Stały system gaśniczy	1301 1211 2402	2011	2040
5. W lądowych ośrodkach dowodzenia i komunikacji niezbędnych dla bezpieczeństwa narodowego	Do ochrony zwykle zajmowanych przez ludzi przestrzeni	Stały system gaśniczy	1301 2402	2010	2025

ZAŁĄCZNIK VI

Sprawozdawczość, o której mowa w art. 24

1. Do celów niniejszego załącznika produkcja oznacza ilość substancji zubożających warstwę ozonową wyprodukowanych w sposób zamierzony lub niezamierzony, w tym jako produkt uboczny, chyba że ten produkt uboczny poddano zniszczeniu w ramach procesu produkcji lub zgodnie z udokumentowaną procedurą zapewniającą zgodność z niniejszym rozporządzeniem i z prawem Unii i prawem krajowymi dotyczącymi odpadów, z wyłączeniem ilości substancji poddanych recyklingowi lub zregenerowanych.
2. Każdy producent przekazuje następujące dane oddzielnie dla każdej substancji zubożającej warstwę ozonową:
 - a) całkowita produkcja;
 - b) każda produkcja wprowadzona do obrotu lub zastosowana do celów własnych w Unii, przy czym oddzielnie wykazuje produkcję substancji do zastosowań w charakterze substratów, czynników ułatwiających procesy chemiczne lub do innych celów;
 - c) każda produkcja do celów nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych na obszarze Unii;
 - d) każda produkcja do celów nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych innej strony Protokołu;
 - e) wszelkie ilości poddane recyklingowi, zregenerowane lub zniszczone oraz technologia zastosowana do zniszczenia, w tym ilości wyprodukowane i zniszczone jako produkty uboczne, o czym mowa w pkt 1;

- f) wszelkie zapasy posiadane na początku i na końcu okresu sprawozdawczego;
- g) wszelkie zakupy od innych podmiotów w Unii i wszelka sprzedaż takim podmiotom;
- h) wszelkie emisje, w tym emisje związane z produkcją, produkcją uboczną, składowaniem i transportem, z uwzględnieniem przenoszenia z jednego pojemnika do drugiego.

3. Każdy importer przekazuje następujące dane oddzielnie dla każdej substancji zubożającej warstwę ozonową:

- a) wszelkie ilości dopuszczone do swobodnego obrotu, przy czym oddzielnie wykazuje przywóz przeznaczony do zastosowania jako substraty i czynniki ułatwiające procesy chemiczne, do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych oraz do zniszczenia; importerzy, którzy przywieźli substancje zubożające warstwę ozonową w celu zniszczenia, powiadamiają również o rzeczywistym miejscu przeznaczenia lub rzeczywistych miejscach przeznaczenia każdej z tych substancji, podając oddzielnie dla poszczególnych przeznaczeń ilość poszczególnych substancji oraz nazwę i adres instalacji, w której prowadzone jest niszczenie, do której dostarczono substancję;
- b) wszelkie ilości przywiezione w ramach innych procedur celnych, przy czym oddzielnie wskazuje procedurę celną i zamierzone zastosowania;
- c) wszelkie ilości używanych substancji przywiezionych w celach recyklingu lub regeneracji;
- d) wszelkie zapasy posiadane na początku i na końcu okresu sprawozdawczego;
- e) wszelkie zakupy od innych podmiotów w Unii i wszelka sprzedaż takim podmiotom;
- f) kraj pochodzenia.

4. Każdy eksporter przekazuje następujące dane oddzielnie dla każdej substancji zubożającej warstwę ozonową:
- a) wszelkie ilości takich substancji wywiezione, przy czym oddzielnie wykazuje ilości wywiezione do każdego z krajów przeznaczenia oraz ilości przeznaczone do zastosowań jako substraty i czynniki ułatwiające procesy chemiczne, do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych oraz do zastosowań krytycznych;
 - b) wszelkie zapasy posiadane na początku i na końcu okresu sprawozdawczego;
 - c) wszelkie zakupy od innych podmiotów w Unii i wszelka sprzedaż takim podmiotom;
 - d) kraj przeznaczenia.
5. Każdy podmiot, który niszczy substancje zubożające warstwę ozonową i które nie jest objęte pkt 2 lit. e) niniejszego załącznika, przekazuje następujące dane oddzielnie dla każdej substancji:
- a) wszelkie zniszczone ilości, wyszczególniając osobno wszelkie ilości zawarte w produktach lub urządzeniach oraz wszelkie ilości wytworzone jako produkt uboczny i zniszczone, na podstawie informacji dostarczonych przez producentów lub importerów, o ile są one dostępne;
 - b) wszelkie zapasy posiadane na początku i na końcu okresu sprawozdawczego, które mają zostać zniszczone, w tym ilości zawarte w produktach lub urządzeniach;
 - c) technologia zastosowana do zniszczenia;
 - d) wszelkie emisje, w tym emisje związane z niszczeniem, transportem i składowaniem, w tym z przenoszeniem z jednego pojemnika do drugiego.

Każdy podmiot, który niszczy substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I, który nie jest objęty pkt 2 lit. e) niniejszego załącznika, przekazuje również dane dotyczące wszelkich zakupów od innych przedsiębiorców w Unii i wszelkiej sprzedaży takim przedsiębiorcom.

6. Każdy podmiot stosujący substancje zubożające warstwę ozonową jako substrat lub czynniki ułatwiające procesy chemiczne przekazuje następujące dane oddzielnie dla każdej substancji:

- a) wszelkie ilości stosowane jako substraty lub czynniki ułatwiające procesy chemiczne;
- b) wszelkie zapasy posiadane na początku i na końcu okresu sprawozdawczego;
- c) rodzaje zastosowań substratu oraz procesy i wszelkie emisje, w tym związane z transportem i składowaniem, z uwzględnieniem przenoszenia z jednego pojemnika do drugiego.

Każdy podmiot stosujący substancje zubożające warstwę ozonową określone w załączniku I jako substrat lub czynniki ułatwiające procesy chemiczne przekazuje również dane dotyczące wszelkich zakupów od innych podmiotów w Unii i wszelkiej sprzedaży takim podmiotom.

ZAŁĄCZNIK VII

System wydawania licencji

1. Podmioty przekazują Komisji następujące informacje do celów rejestracji w systemie wydawania licencji, o którym mowa w art. 16:
 - a) dane kontaktowe podmiotu, w tym numer telefonu, nazwę znajdującą się w odpowiednich dokumentach urzędowych oraz pełny adres, w tym, w stosownych przypadkach, wyłącznego przedstawiciela, o którym mowa w art. 16 ust. 3 akapit drugi;
 - b) numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (EORI);
 - c) pełną nazwę i adres elektroniczny osoby wyznaczonej do kontaktów u podmiotu, w tym, w stosownych przypadkach, wyłącznego przedstawiciela, o którym mowa w art. 16 ust. 3 akapit drugi;
 - d) opis działalności gospodarczej podmiotu, w tym informację, czy podmiotu jest importerem substancji zubożających warstwę ozonową czy eksporterem tych substancji;
 - e) pisemne potwierdzenie zamiaru dokonania rejestracji przez podmiot potwierdzające poprawność i dokładność informacji zawartych w systemie wydawania licencji, podpisane przez beneficjenta rzeczywistego albo pracownika podmiotu, który jest upoważniony do składania prawnie wiążących oświadczeń w imieniu podmiotu, a w stosownych przypadkach również przez wyłącznego przedstawiciela podmiotu, o którym mowa w art. 16 ust. 3 akapit drugi;

- f) wszelkie inne informacje niezbędne do określenia prawnego lub finansowego formatu lub specyfikacji biznesowej podmiotu.

2. Do celów ubiegania się o licencję wymaganą na mocy art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 3 podmioty przekazują Komisji następujące informacje w formacie elektronicznym przewidzianym w systemie wydawania licencji:

- a) w przypadku przywozu lub wywozu substancji zubożającej warstwę ozonową, opis każdej takiej substancji, w tym:
 - (i) nazwę i zamierzone zastosowanie substancji;
 - (ii) numer klasyfikacji taryfowej towarów w zintegrowanej taryfie celnej Unii Europejskiej (TARIC);
 - (iii) czy substancja występuje w mieszaninie;
- b) w przypadku przywozu lub wywozu produktów i urządzeń zawierających substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest od tych substancji uzależnione:
 - (i) typ i zamierzone zastosowanie produktów i urządzeń;
 - (ii) nazwa substancji;
 - (iii) numer klasyfikacji taryfowej towarów w TARIC;

- c) w przypadku przywozu lub wywozu substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I lub produktów i urządzeń do zniszczenia, nazwy i adresy instalacji, w których zostaną zniszczone;
 - d) wszelkie dalsze informacje uznane za niezbędne do zapewnienia prawidłowego wdrożenia przepisów dotyczących przywozu i wywozu na mocy niniejszego rozporządzenia oraz zgodnie ze zobowiązaniami międzynarodowymi.
-

ZAŁĄCZNIK VIII

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1005/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3 pkt 1	—
art. 3 pkt 2	—
art. 3 pkt 3	—
art. 3 pkt 4	—
art. 3 pkt 5	—
art. 3 pkt 6	—
art. 3 pkt 7	—
art. 3 pkt 8	—
art. 3 pkt 9	—
art. 3 pkt 10	—
art. 3 pkt 11	art. 3 pkt 1
art. 3 pkt 12	art. 3 pkt 2
art. 3 pkt 13	art. 3 pkt 7
art. 3 pkt 14	załącznik VI, pkt 1
art. 3 pkt 15	—
art. 3 pkt 16	—
art. 3 pkt 17	—
art. 3 pkt 18	art. 3 pkt 3
art. 3 pkt 19	art. 3 pkt 4

Rozporządzenie (WE) nr 1005/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 3 pkt 20	art. 3 pkt 5
art. 3 pkt 21	art. 3 pkt 6
art. 3 pkt 22	—
art. 3 pkt 23	art. 3 pkt 8
art. 3 pkt 24	art. 3 pkt 9
art. 3 pkt 25	art. 3 pkt 10
art. 3 pkt 26	art. 3 pkt 11
art. 3 pkt 27	—
art. 3 pkt 28	—
art. 3 pkt 29	—
art. 3 pkt 30	art. 3 pkt 14
art. 3 pkt 31	art. 3 pkt 13
art. 4	art. 4 ust. 1
art. 5 ust. 1	art. 4 ust. 1
art. 5 ust. 2	art. 15 ust. 1 akapit pierwszy
art. 5 ust. 3	—
art. 6 ust. 1	art. 5 ust. 1 i art. 11 ust. 1
art. 6 ust. 2	art. 11 ust. 2
art. 7 ust. 1	art. 6
art. 7 ust. 2	art. 15 ust. 5
art. 8 ust. 1	art. 7 ust. 1
art. 8 ust. 2	art. 7 ust. 2
art. 8 ust. 3	art. 15 ust. 5

Rozporządzenie (WE) nr 1005/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 8 ust. 4 akapit pierwszy	art. 7 ust. 3
art. 8 ust. 4 akapit drugi i trzeci	załącznik III
art. 8 ust. 5	art. 7 ust. 4
art. 9	art. 12
art. 10 ust. 1	art. 8 ust. 1
art. 10 ust. 2	art. 8 ust. 2
art. 10 ust. 3 akapity pierwszy i drugi	art. 15 ust. 5
art. 10 ust. 3 akapit trzeci	art. 8 ust. 6
art. 10 ust. 4–8	–
art. 11	–
art. 12 ust. 1	–
art. 12 ust. 2	–
art. 12 ust. 3	art. 10 ust. 1 i 2
art. 13 ust. 1	art. 9 ust. 1
art. 13 ust. 2	art. 9 ust. 3
art. 13 ust. 3	art. 9 ust. 2
art. 13 ust. 4	art. 9 ust. 4
art. 14	–
art. 15 ust. 1	art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 2
art. 15 ust. 2 lit. a)–d)	art. 13 ust. 1 lit. a)–d)
art. 15 ust. 2 lit. e)	–
art. 15 ust. 2 lit. f) zdanie pierwsze	art. 13 lit. f)
art. 15 ust. 2 lit. f) zdania drugie i trzecie	–
art. 15 ust. 2 lit. g)	art. 13 ust. 1 lit. g)
art. 15 ust. 2 lit. h)	art. 13 ust. 1 lit. i)

Rozporządzenie (WE) nr 1005/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 15 ust. 2 lit. i)	art. 13 ust. 1 lit. j)
art. 15 ust. 2 lit. j)	art. 13 ust. 1 lit. h)
art. 15 ust. 2 lit. k)	—
art. 15 ust. 3	art. 13 ust. 2
art. 16	—
art. 17 ust. 1	art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 2
art. 17 ust. 2 lit. a), b) i c)	art. 14 ust. 1 lit. a), b) i c)
art. 17 ust. 2 lit. d)	art. 14 ust. 1 lit. g)
art. 17 ust. 2 lit. e)	art. 14 ust. 1 lit. e)
art. 17 ust. 2 lit. f)	art. 14 ust. 1 lit. d)
art. 17 ust. 2 lit. g) i h)	—
art. 17 ust. 3	art. 14 ust. 2
art. 17 ust. 4	art. 14 ust. 3
art. 18 ust. 1	art. 16 ust. 1
art. 18 ust. 2	art. 16 ust. 2
art. 18 ust. 3	załącznik VII pkt 2
art. 18 ust. 4	art. 16 ust. 5
art. 18 ust. 5	art. 16 ust. 7
art. 18 ust. 6 formuła wprowadzająca	art. 16 ust. 8
art. 18 ust. 6 lit. a) i b)	—
art. 18 ust. 7	—
art. 18 ust. 8	—
art. 18 ust. 9	art. 16 ust. 13
art. 19	art. 18
art. 20	art. 19

Rozporządzenie (WE) nr 1005/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 21	—
art. 22 ust. 1	art. 20 ust. 1
art. 22 ust. 2	art. 20 ust. 6
art. 22 ust. 3	—
art. 22 ust. 4 akapit pierwszy	art. 20 ust. 5
art. 22 ust. 4 akapit drugi	art. 20 ust. 7
art. 22 ust. 5 akapit pierwszy	art. 20 ust. 8
art. 22 ust. 5 akapit drugi i trzeci	—
art. 23 ust. 1	art. 21 ust. 2
art. 23 ust. 2	art. 21 ust. 3
art. 23 ust. 3	art. 21 ust. 5
art. 23 ust. 4 akapit pierwszy zdanie pierwsze	art. 21 ust. 6
art. 23 ust. 4 akapit pierwszy zdanie drugie i akapit drugi	—
art. 23 ust. 5	art. 21 ust. 2
art. 23 ust. 6	art. 21 ust. 2
art. 23 ust. 7	—
art. 24 ust. 1	—
art. 24 ust. 2	—
art. 24 ust. 3	art. 22 ust. 1
art. 25	art. 28
art. 26	art. 23
art. 27 ust. 1	art. 24 ust. 1
art. 27 ust. 2–6	załącznik VI
art. 27 ust. 7	—

Rozporządzenie (WE) nr 1005/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 27 ust. 8	art. 24 ust. 2
art. 27 ust. 9	art. 24 ust. 3
art. 27 ust. 10	art. 24 ust. 4
art. 28 ust. 1 zdanie pierwsze	art. 26 ust. 1
art. 28 ust. 1 zdanie drugie	art. 26 ust. 2 akapit drugi
art. 28 ust. 2	–
art. 28 ust. 3	art. 25 ust. 6
art. 28 ust. 4	art. 26 ust. 7
art. 28 ust. 5	art. 26 ust. 5
art. 29	art. 27 ust. 1
art. 30	art. 31
art. 31	art. 32
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik II
załącznik III	załącznik III
załącznik IV	–
załącznik V	załącznik IV
załącznik VI	załącznik V
załącznik VII	–
załącznik VIII	załącznik VIII